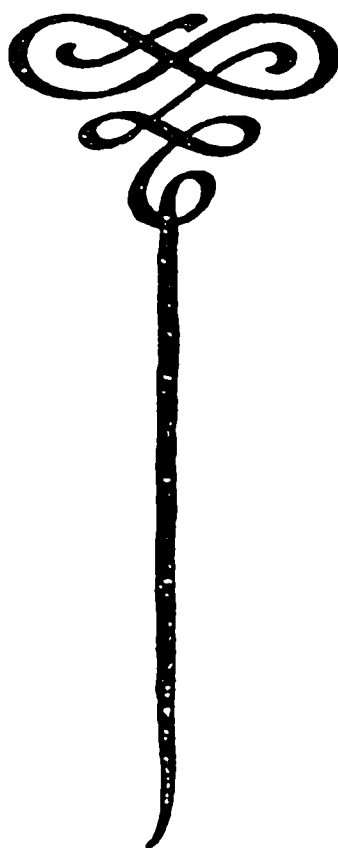

Prijd, Pane Ježišu!

Zjavenie sv. Jána 22²⁰

Prijď, Pane Ježišu!

Modlitby často prijímajúcich.

Sostavil väčšinou zo sv. Písma, z knihy Nasledovania Krista, zo spisov svätej Margity Alakok a z cirkevných modlitieb

Jozef Jurek S. J.

S povolením cirkevnej a rehoľnej vrchnosti.

Vydáva :

Redakcia „Posla Božsk. Srdca Ježišovho.“

V Trnave, 1922.

Tlačou „Lev“-a kníhtlač. a nakl. spolku úč. spol.

IMPRIMI POTEST.

Pragae, 28. jan. 1922.

Leop. Škarek S. J.
Praep. Prov.

NIHIL OBSTAT.

Dr. Vendelinus Halász m. p.
cenzor.

Nr. 743/922.

IMPRIMATUR.

Tyrnaviae, 2. febr. 1922.

Fr. Richardus Osvald m. p.
AEpp. Vicarius Gen.

PREDMLUVA.

Podmienka, aby sväté prijímanie v našej duši dobre účinkovalo, je dobrá príprava a dobré poďakovanie. To už svätý Pavel píše Korinťanom. — A potom vieme, že Pán Ježiš je Boh a nemôžeme ho naraz v celej Jeho добрôte a krásy poznať i zaľúbiť. Preto sa nám On sám vo všeliakej ľúbežnej a milej podobe predstavuje, aby sme ho dľa svojej duševnej nálady buď jako lekára, buď jako priateľa alebo v inej podobe zamilovali.

Často prijímajúcim hrozí nebezpečenstvo bezmyšlienkového zvyku, čomu sa má i rozmanitosťou odpomôcť.

Tomuto cieľu chce s milosťou Božou i táto knižočka poslúžiť.

Sv. Ignác, majster duchovného života, odporúča, že by duša ostala pri tej myšlienke stáť, pri kľorej nachádza potešenia a sily, hoci i na dlhší čas.

Usilujme sa bezprostredne pred svätým prijímaním a po ňom vlastnými slovami a myšlienkami uvítať Pána Ježiša.

Pôvodca.

„Kto bude jesť z tohto chleba,
bude žiť na veky“ (Ján 6, 51.).

Chlieb života.

Príprava.

Pane Ježišu, pevne verím, že si Ty pod spôsobom chleba v prevelebnej Sviatej Oltárnej. Ty si „chlieb života“ (Ján 6.), „ktorý s neba sostúpil a dáva život svetu“ (Ján 6⁵¹). Ty si „chlieb s neba sostupujúci“ (Ján 6⁵⁰). Prichádzaš k nám a udržuješ sa medzi nami pod spôsobom živého chleba, aby sme žili a neumreli, keď z neho budeme jesť. Ty si nám riekol, Pane môj, že si chlebom živým (Ján 6⁵¹) a „kto bude jesť z tohoto chleba, bude žiť na veky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo svetu na živobytie. (Ján 6^{51, 52}).

Pokorne uznávam, Pane Ježišu, že nie je dosť, aby som si len telo krmil(a), ale potrebná vec je, aby som si i dušu nasýtil(a) živým pokrmom, lebo duša každodennými pokleskami veru veľmi slabne. Pevne verím, že kto jie Tvoje telo, Pane môj, rozmnožuje v sebe život posväcujúcej milosti. A mi-

losť táto, ako tajná sila sa pri každom prijímaní rozveľaduje.

Divná vec je to, ale svätej viery hodná, že Ty, Pane Bože môj, pred ktorým je nič nemožného, pod spôsobom chleba si celý prítomný a bez strovenia od prijímajúceho požívaný bývaš. Ty Pán stvorených vecí, Ty, ktorý ničoho nepotrebuješ, chcel si prostredníctvom Sviatosti Oltárnej prebývať medzi nami, s nami a v nás.

Chcel si, aby sme vždy na porúdzi mali duchovný chlieb, aby sme posilnili často tak soslabenú dušu svoju.

Bože môj, veľmi potrebujem Tvojeho svätého pokrmu. V každodenných prácach, starostiach a pokleskoch tratím, veru hodne tratím silu.

Musím živým chlebom občerstviť svoje duševné sily. Ja viem, zas budem mať viac chuti ku práci a ku mojim povinnostiam. Budem silnejší a stálejší v pokušeniach, ktoré mojej duši ustavične smrťou hrozia. Veru Pane môj, keď sa neposilním Tvojím Svätým chlebom istotne upadnem a klesnem.

Priď, priď, Živý Chlebu, nasýť moju dušu. Ja viem, nehodný som tak veľkej milosti. Ale čo si počnem. Úfam v Tvojom nekonečnom milosrdenstve.

Priď, o chlebu anjelov, ktorý si sa stal telom, preto že si ma tak nekonečne miloval. Bol si zapredaný, umučený pre môj preveľký dlh hriechov, aby si ma potom vykúpil. A včul' skrývaš sa pod spôsobom chleba, aby si bol rozdávaný pre moje nasýtenie a posilnenie. Priď, Živý Chlebu, nasýť ma. Priď, Živý Pokrmu, posilni ma. Priď, chcem sosisnievať, vzrastať v Tvojej svätej milosti. Budem žiť z Teba, za Teba a pre Teba, Pane môj a Bože môj.

Milostivý Bože, predíď služobníka svojeho v požehnaniach sladkosti Svojej (Žalm 20), aby k prevelebnej Svätosti Oltárnej hodne a pobožne pristúpil mohol.

Vzbud' a pritúl srdce moje k Sebe a vytrhni ma z ťažkej duševnej driesoty. Navštív ma milosťou Svojou, abych okúsil v duchu lúbežnosť Tvoju,

ktorá skrytá je v tejto Sviatosti jako v prameni.

Jak veľká láskavosť je to Tvojeho Srdca, že keď si sa už odoberal od nás do stánov večných Tvojeho Otca, nechal si nám na pamiatku lásky svojej Seba Samého pod spôsobom živého chleba. Pevne verím a dúfam, že tento živý chlieb mocou Tvojeho Božstva nasýti všetky žiadosti mojego srdca a posilní sily duševné.

A preto prichádzam k Tebe, Pane môj, aby mi dobre bolo z daru Tvojeho, aby sa obveselil na svätých hodoch Tvojich, ktoré si pripravil v sladkosti chudobnému. (Žalm 67).

Túžim teraz prijať Teba pobožne a s úctivosťou. Duša moja po svätom tele Tvojom dychtí, Srdce moje s Tebou spojiť sa žiada.

Pane Ježišu dôverne pristupujem k Tebe. Veď sám si to žiadaš, aby prijal pokrm nesmrteľnosti. Daj pokorne, aby to bolo na opravdivý úžitok mojej duše.

Ja sa pravdaže pre moje hriechy a poklesky trochu obávam, že som

nie dosť pripravený prijať sväté telo Tvoje, lež Tvoja láska a milostivosť mi dodáva dôvery a smelosti.

Ešte raz ľutujem Bože môj, že som tak nedbanlivý bol v službe Tvojej. Že Ty si ma ustavične, každý deň a každú hodinu a každý okamih od mnohého nešťastia zachraňoval a ne-sčíselnými dobrodeniami tak na tele ako na duši obdarúval, a ja čo som urobil? Tvoju dobrotu som veľmi často, hádam každú hodinu viac krát obráždil. Odpusť mi o nekonečne dobrý Bože. Ľutujem, ľutujem a idem k stolu Tvojeho milosrdenstva. Ráč ma posilniť chlebom Tvojej nekonečnej lásky a dobroty.

Priď Pane Ježišu, nech telo Tvoje zachová dušu moju od všetkého zlého až na veky vekov. Amen.

Podakovanie.

O predivná milostivosť lásky Tvojej, že Ty, Pane Bože Stvoriteľa a obživovateľa všetkých duchov ráčiš k chudúčkej a vyhladnutej duši prichádzať a s celým svojím Božstvom a človečen-

stvom lačnosť jej štedre nasýtiť. O jak šťastné je moje srdce, že som Teba, Bože môj, do príbytku svojho srdca mohol prijať.

O predivná a skrytá milosť prevelebnej Sviatosti Oltárnej. Teba len veriaci znajú, Teba slúžobníci hriechu okúsiť nemôžu. Jak veľiká milosť pre mňa. V tomto svätom chlebe udeľuješ mi, Pane, milosť a silu na udržanie života duchovného. Ztratenú čnosť v duši mojej obnovuješ a krásu duše hriechom zohyzdenú opäť mi navracuješ. Z hojnosti udelenej pobožnosti nielen dušu okrievaš, ale i mdlé telo, keď radosťou duševnou a pokojom svätým vplývaš i na moje telo.

O najsladší Ježišu, jak veľiká je sladkosť duše pobožnej, ktorá s Tebou hoduje na hodoch Tvojich, kde žiadny iný pokrm k jedeniu sa jej nepredkladá, nežli Ty, miláček jej, nad všetky žiadosti jej srdca žiadostivejší.

Nekonečne láskavý Bože, Ty si sa skryl do podoby poníženej chleba, aby si so mnou a u mňa aj telesne prebývať mohol. O nepochopiteľná dobrota,

ani by som si nepomyslel na taký zázrak, keby si Ty sám nebol nás o tom poučil a k tvojemu svätému stolu povolal. Ani si to neviem dosť povážiť. Hľa! jak veľiká vec sa tu stala! Boh môj pod spôsobom chleba na môj jazyk ráčil prijsť. O Bože, ty si chcel, aby si bol položený na môj jazyk. Takým spôsobom si chcel prijsť do mojego vnútra, do mojej duše, do mojego srdca a tela. A prečo? Lebo ma chceš mnohými milosťami ozdobiť.

Pane Ježišu, jaké Ty máš láskavé Srdce, že si Sám tak svätý pokrm pripravil ráčil. Tvojim svätým pokrmom sa moje srdce premení a bude podobné Tvojemu najsv. Srdcu. Tvoj svätý chlieb dodáva sily môjmu srdcu, aby bolo stále, vytrvanlivé a trpezlivé, dľa príkladu tvojeho Srdca.

O jak veľikú vďaku som zato poďžný, Pane môj, ani neviem odkiaľ mi prichádza tak veľiká láska a svitá tak svätá milostivosť. Ty si mi dal požívať pokrm nebeský, chlieb anjelský, Samého Seba, chlieb živý, ktorý i do tejto Svätosti Oltárnej s neba zostúpil

a dáva nám prijímajúcim život svätý.

Vďaka Ti, Stvoriteľu a Vykupiteľu pokolenia ľudského. V Tvojej nekonečnej láske pripravil si nám hostinu veľkú, na ktorej si najsv. telo Svoje a krv Svoju predložil k požívaniu. Obveseluješ tým všetkých veriacich. Hodami svätými ich posilňuješ, dávaš nám pokrm všetku slasť a sladkosť sveta prevyšujúci.

Jak dobre a spasiteľne si to, Pane môj, vymyslel, keď si túto sviatosť ustanovil. Jak sladké a veselé je toto hodovanie, keďže Sám Seba za pokrm dať ráčiš.

Úfam, Pane Ježišu, že pomocou Tvojej milosti svätým pokrmom posilnený budem už mocnejší v pokušeniach, zvlášte v tomto svojom častejšom pokušení..... Silou Tvojeho živého chleba premôžem moje chyby, zvláštne túto svoju chybu.....

Zachovaj, Pane môj, skrz tento pokrm Tvoj moje telo a srdce nepoškvrnené, abych veselým a čistým svedomím istejšie mohol tajemstvá Tvoje slávievať a k svojemu večnému spaseniu chlieb života prijímať.

Raduj sa ešte raz duša moja a vďaka Bohu vzdávaj za tak vznešený dar a za tak zvláštne potešenie v tomto slzavom údolí zanechané. Lebo koľkokrát kráľ toto tajomstvo uvažuješ a telo Kristovo prijímaš, toľko kráľ dielo svojho vykúpenia konáš a všetkých zásluh Kristových sa účastným stávaš.

O najdobrotivejší Ježišu, musím častejšie k Tebe pristupovať a ako prostriedok k svojemu spaseniu Ťa prijímať, abych azda nezahynul na ceste, kebych bol zbavený pokrmu nebeského.

O chvíľku už vyjdem z tohoto svätého miesta. Nasýť, nasýť prehojne Pane môj, dušu moju, aby som nezahynul v hriechoch a pokleskoch. Ďakujem Ti ešte raz, Ježišu môj, za láskavé uhostenie, za živý chlieb, za posilnenie, za občerstvenie. Cítim, že mám viac chuti k prácam a povinnostiam a k čnostnému životu.

„Česť, láska a vďaka najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu.“

(Každý raz 100 dní odpustkov Pius X. 8. jan. 1908.)

Odpustková modlitba pred krížom.

Hľa, pred pohľadom Tvojím, o dobrý a najsladší Ježišu, na kolená padám a s najväčšou vrúcnosťou duše Ťa prosím a žiadam: ráč do srdca môjho živý cit viery, nádeje i lásky, a pravú ľútosť nad hriechami mojimi, jako i silnú vôľu polepšenia vtlačiť — keď s veľkou bolesťou a pohnutím duše sám u seba Tvojich päť rán uvažujem a v duchu pozerám, majúť pred očima to, čo už prorok Dávid do úst Tvojich položil o Tebe, o dobrý Ježišu, riek-
nuc: Prebodli ruky moje a nohy moje, spočítali všetky kosti moje. Amen.

Môže získať plnomocné odpustky, kto po sv. prijímaní pred krížom so skrúšeným srdcom túto modlitbu pred obrazom Ukrižovaného Spasiteľa rieka a na úmysel sv. Otca niečo sa pomodlí, (na príklad 5 ráz Otčenáš, 5 Zdravas). Tieto odpustky sa môžu aj dušiam v očistci privlastniť. Pius IV., 31. júla 1858.

(Táto modlitba sa po každom poďakovaní opakuje.)

K r á ľ.*Príprava.*

Pane Ježišu, verím, že si Ty Kráľom Kráľovstva nebeského, kráľom Cirkvi bojujúcej na zemi, kráľom Cirkvi trpiacej v očistci, kráľom Cirkvi víťazoslávnej na nebi.

Tvoje meno je kráľovské meno, Pane Kristu, v tomto mene sa každé koleno úctive uhne na nebi tak jako i na zemi.

O daj, aby s takou vierou prichádzal k Tebe, Kráľu môj, jako prichádzali k Tebe od východu traja zbožní králi hladajúci novonarodeného „Kráľa“ (Mat. 2²)

Pane, verím, pevne verím, že si Ty kráľom a Pánom neba i zeme. Keď si to Ty sám povedal pred vladárom rímskym v Jeruzaleme, že si Ty opravdivý „Kráľ“ (Mat. 27¹¹).

Ale čože sa to robí, že o chvíľku Kráľ Kráľov a Pán Pánov prichádza k biednemu človekovi, jako som ja?

Jakože sa ja pripravím, aby mohol dôstojne prijať tak veľikého hosťa. Hľa! Noe muž spravodlivý na shotovení

„Iľa kráľ tvoj... spravodlivý... ví-
fazný.... tichý“ (Zachariáš 9, 9.).

korábu sto rokov pracoval, aby bol so svojou malou rodinkou od záhuby zachránený. Keď on teda sto rokov pracoval a pripravoval sa ku tomu veľkému obdobiu potopy, jakože sa ja môžem za chvíľočku pripraviť, aby Pána, Kráľa celého sveta skutočne a bytnosťne prijal.

Mojžiš služobník Tvoj, veľký a obzvláštny priateľ Tvoj, archu úmluvy vyhotovil z dreva nepráchnivého a obložil ju zlatom rýdzim, aby v nej dasky zákona desatoro Božích prikázaní slušne složiť mohol. Nuž a ja stvorenie porušiteľné, mám sa opovážiť Teba, Ustanoviteľa zákona a Darcu života tak ľahko a do tak ubohého srdca prijať.

Šalamon, najmúdrejší z kráľov izraelských, sedem rokov staval chrám veľaslávny na chválu mena Tvojeho, tisíc obetí smiernych obetoval a archu úmluvy so zvukom trúby a s veľkým plesaním na miesto jej pripravené slávne postavil. A ja nešťastný a najbiednejší z pomedzi všetkých ľudí, jakože Ťa uvediem do príbytku srdca mojeho, lebo sotva pol hodiny pobožne

stráviť znám. O, keby aspoň raz asi pol hodiny hodne bol strávil.

Pane Bože, jak mnoho konali tí svätí slúžobníci Tvoji, aby Ťa hodne a dostatočne uctili, jak málo činím ja, jak málo času vynaložím na to, aby sa k sv. prijímaniu pripravil. Aj to málo ešte roztržite robím. Veď zaiste v spasiteľnej a prevelebnej prítomnosti tvojeho Božstva nemala by mi žiadna neslušná myšlienka napadnúť. ani žiadne stvorenie ma zaujímať, lebo nie anjela, ale Pána anjelov, Kráľa kráľov za hosťa mám prijať.

Ja som nie schopný náležite uctiť mojego Kráľa a predsa ho pobožne prijať žiadam.

Čože môžem lepšieho a spasiteľnejšieho myslieť, než to, že poviem Pánovi môjmu: Ponižujem sa a korím sa pred Tvojou nekonečnou Velebou, chválim Ťa, o Kráľu môj, a vyvyšujem Ťa na veky, opovrhujem seba a v hlbine ničomnosti svojej Tebe sa podrobujem. Ty si Svätý svätých, Ty si samá dôstojnosť a veleba a ja som hriechov nádoba nečistá. Ejhľa!

Ty sa ku mne schýľuješ, ktorý nie som hoden oči svoje pozdvihnúť k Tebe.

A preto keď Tvoju dôstojnosť Pane môj, a svoju nehodnosť považujem, veľmi sa trasím a sám v sebe sa hanbím. Keď nepristúpim ku stolu Tvojemu, životu a milostiam veľkým vyhýbam. Keď sa však k Tvojemu stolu nehodne vtieram, v nemilosť a nešťastie upadám. Čo mám teda robiť, Velebný Bože ? Viem, čo urobím. Jakoby cítil hlas milosti Tvojej. Upokorím sa a oľutujem všetky svoje neprávosti. Veď som sa z veľkých hriechov už vyznal, Pane, a malé hriechy ráč odpustiť!

Priď, Pane môj, a panuj, kráľuj i v duši mojej. Pripravím Ti pokorne, ale i s vrelou láskou v srdci svojom trón, aby na ňom len láska Tvojeho Srdca panovala.

Priď do príbytku Svojeho nehodného služobníka, o kráľu dobrotivý, Prepáč a odpusť moju neposlušnosť a vzdorovitosť oproti Tvojej pánskej moci. Priď a vystri Svoje štedré ruky

nad prázdnu ničomnosťou mojej nehodnoty a naplň ma pokladmi a milosťami Svojej svätej lásky. Priď o jediný môj Pane, rozviaž moje putá a vyslobod' ma z podlého otroctva hriechov a chýb. Založ v mojej duši kráľovstvo Svojej lásky, aby som bol láskavý v myšlienkach, v slovách a v skutkách.

Plesaj duša moja, plesaj srdce moje „hľa kráľ tvoj príde spravodlivý a víťazný. On tichý“. (Zachariáš 9⁹).

„Najsvätejšie Srdce Ježišovo príď k nám kráľovstvo Tvoje.“

(Každý raz 300 dní odp. Pius X. 29. júna 1906.)

Poďakovanie.

Ja verím, nekonečne velebný Bože, že si skutočne a opravdive do príbytku mojeho úbohého srdca vstúpiť ráčil. Ja sa Tebe klaniam spolu so všetkými anjelmi i svätými. Uznávam Ťa, vyznávam Ťa za mojeho Kráľa a Pána.

U nôh Tvojich klaniam sa Tvojej nekonečnej velebe. Prosím Ťa za od-

pustenie mojich hriechov. Odvčulka Ťa už chcem milovať. Milujem Ťa nadovšetko, viac ako všetko čo mám, svoje zdravie, svoj život. Posilni, Pane, moju lásku! Nechcem Ťa viac urážať, lebo si Ty milovania hodný. Chcem Ťa milovať z celej sily svojej, z celej duše svojej a z celého srdca svojeho. Nech len Tvoja svätá vôľa panuje u mňa vo všetkom.

O kráľu svätý neba i zeme, znič vo mne kráľovstvo hriechu a diabla. Založ v mojom srdci, alebo upevni kráľovstvo Tvojej čnosti.

Nedopusť, aby obraz Tvojeho veličenstva v mojom srdci hriechom zohavený bol, lež udel mi tej milosti, aby moja duša, ten Tvoj obraz Božský v Tvojich kráľovských stánoch na veky mohol Teba chváliť.

Bože, Pane môj, daj aby som Ťa miloval vernou a stálou, opravdovou láskou. Prijmi odo mňa Kráľu môj v hold všetko, čo mám. Moju dušu, moju pamäť, môj rozum, moju vôľu, moju slobodu. Nakladaj so mnou dľa svätej vôle Svojej.

Buď vôľa Tvoja, kráľu môj, a nie vôľa-Tvojeho nehodného služobníka. Pokorne prijímam z Tvojich rúk všetky kríže a poníženia, ktorými ma ráčiš na budúce navštíviť. Viem, tým spôsobom chceš len moju spásu zabezpečiť. Lepšie mi je, keď tu na zemi trpím muky Tvojeho milosrdenstva, ako keby mal na veky v ohni trpieť muky Tvojej spravodlivosti.

Ty si Pán sveta a neba, a moja povinnosť je poslúchať Tvoje príkazy a nariadenia. Nechže sa stane Tvoja najsvätejšia vôľa ako v nebi tak i na zemi. Udeľ nám milosti, Kráľu môj a Pane môj, aby som vo všetkom Tvoju svätú vôľu vyplniť mohol. Nechcem pripočítaný byť k tým, čo vo svojej veľkej pýche sa oproti Tvojej svätej vôle postavili a riekli: „nebudem slúžiť.“

Ja chcem slúžiť Tebe, o Pane, chcem byť horlivým občanom Tvojeho kráľovstva na zemi, aby som potom blaženým občanom mohol byť kráľovstva Tvojeho v nebi. Buď oslavená a zvele-

bená najsvätejšia vôľa Boha môjho, Pána mojego, Kráľa mojego.

„Požehnaní si Pane Bože Otcov našich; a chválihodný a slávny a prevýšený na veky; a požehnané meno sväté Tvoje slávy Tvojej: a chvály a vyvyšovania hodné po všetky veky.

Požehnaný si v chráme svätom slávy Tvojej a prechválitebný a preslávny na veky.

Požehnaný si na Tróne Kráľovstva Svojho a prechválitebný a vyvýšený na veky.

Požehnaný si, ktorý vidíš priepasti a sedíš nad cherubinmi; a chválitebný a prevýšený na veky.

Požehnaný si na oblohe nebeskej a chválitebný a slávny na veky.“ (Daniel 3^{52—56})

„Dobrorečte kňazi pána pánovi; chváľte a vyvyšujte ho na na veky.

Dobrorečte duchovia a duše spravodlivých pánovi; chváľte a vyvyšujte ho na veky.

Dobrorečte svätí a pokorní duchom

pánovi; chváľte a vyvyšujte ho na veky.

Chváľu vzdávajte pánovi, lebo je dobrý, lebo na veky trvá milosrdenstvo jeho.

Dobrorečte všetci nábožní Pánu Bohu bohov; chváľte a vychvaľujte ho, lebo po všetky veky milosrdenstvo jeho. (Daniel 3⁸⁴).

„Najsvätejšie Srdce Ježišovo, príd k nám kráľovstvo Tvoje.“

(Každý raz 300 dní odpustkov Pius X. 29. júna 1906.)

(Pomodli sa modlitbu pred krížom na strane 16.)

Lekár.

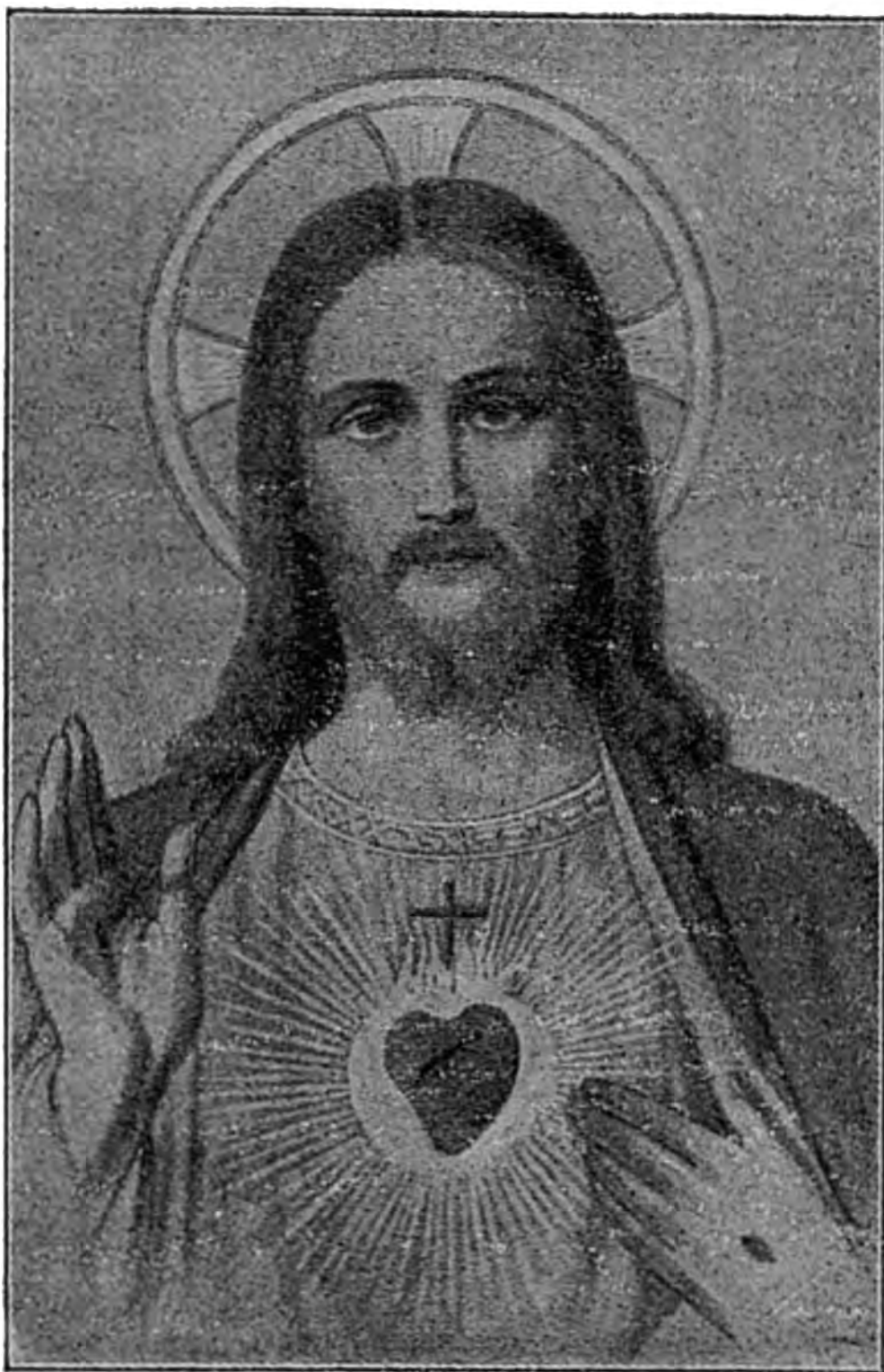
Priprava.

Vo Svätom Písme čítam, Pane Ježišu, že si sa za oného času dobrým „lekárom“ (Lukáč 5³¹) dokázal, lebo si liečil neduhy všetkých, čo sa zle mali. Jako lekár milosrdný chodil si po zemi a si „uzdravoval všeliaky neduh a všeliaku chorobu“ (Mat. 4²³), nielen telesnú ale i duševnú, hriechom zapríčinenú.

Nuž i ja prichádzam dnes k Tebe. Som všeliakými chorobami, neduhami, slabosťami, chybami obťažovaný.

Počúvam Tvoje slová, ktoré si vo Svätom Písme dal napísať: „Podťe ku mne všetci, ktorí sa ustávajú a ste obťažovaný, a ja vás občerstvím“. (Mat. 11²⁸)

O jak sladko znejú Tvoje slová v ušiach ubiedených, chorých duší, ktoré vo svojej mdlobe tak dychtia po občerstvení a poľahčení. Zvlášťne to cítim, Pane môj, vo svojich slabostiach, v krížoch a trápeniach každodenného života. Hľa! Ty ma láskave a milostive

„Poďte ku mne všetci, ktorí sa ustá-
vate, ste obťažení a ja vás občerstvím.“
(Matej 11, 28.)

k Sebe voláš, aby si mi poľahčil, aby si ma občerstvil. Sám od seba by sa ani neopovážil k Tebe pristúpiť, Pane Bože, pred ktorým trnú nebesá, mocnosti anjelov, základy celého sveta. Lež milosrdenstvo láskavé Tvojeho Srdca, tie sladké slová dobrotivého pozvania mi dodávajú smelosti: „Podďte ku mne všetci, ktorí pracujete a obťažení ste, a ja Vás občerstvím.“ (Mat. 11²⁸)

Som obťažný. Uznávam Pane Bože. Lebo „smysly človeka na zlé naklonené sú od mladosti jeho“ (I. Mojžiš 8²¹) a nedáva-li sa mu na pomoc lekárstvo Božské, klesá človek hneď do horších vecí. Sväté telo Tvoje, Pane, nás chráni od zlého a posilňuje nás v dobrom. Lebo jestliže teraz, keď Svätosť Oltárnu častejšie prijímam, tak často nedbanlivý bývam a vlažný, čože by vtedy bolo, keby lieku toho neužíval a pomoci tak veľkej nevyhľadával?!

Verím, Pane, že prevelebná Svätosť Oltárna je spasenie tela a duše, liek proti všeliakemu duševnému neduhu, lebo z hriechov ma vyhojí, náruživ-

sti krotí, pokušenie premáha a umenšuje, väčšiu milosť vlieva, čnosť začatú rozmnožuje, vieru upevňuje, nádej posilňuje, lásku roznecuje a rozširuje.

V Tvoju dobrotu a Tvoje veľké milosrdenstvo dúfajúc, Pane, pristupujem ja biedny a chorý ku svojemu Lekárovi. Pracujem v potu tváre svojej, trápim sa bolesťou srdca, hriechami som často obťažovaný, pokušeniami znepokojovaný, mnohými zlými náruživosťami zapletený a stiesnený, a nikoho niet, kto by mi pomôhol iba Ty, Pane.

Preto uliekam sa, Pane môj, k Tvojej liečivej studnici, k Svätosti Oltárnej, aby som mohol od náruživostí svojich a neprávostí uzdravený byť a proti všetkým pokušeniam a klamom diabolským silnejším a bedlivejším sa stať. Nepriateľ môj vie, jak pre veľký liek a úžitok spočíva vo sv. prijímaní. Všetkým spôsobom a pri každej príhode sa usiluje, aby veriacich a pobožných kresťanov nakoľko môže od neho zadržal a im v tom prekážal. Pane pomôž mi, aby ma diabol nezabavil tak užitočného lieku.

O najsladší a najmilejší Pane, ktorého teraz prijímať žiadam, ty znáš mdlobu moju a potrebu moju, ktorú trpím, v jak veľkých zlobách a nepravostiach ležím, jak často obťažný, pokúšaný, pobúrený a poškvŕnený bývam. Pre liek k Tebe prichádzam, za potešenie a poľahčenie Teba prosím. K Tebe sa obraciam a Tebe hovorím. Veď sú ti známe moje vnútornosti ducha. Ty ma jedine polešíš a dokonale pomôceš mi môžeš.

Priď, o láskavý Lekáru! Mojou vinou som sa zaplietol do všeliakých chorôb a náruživostí, ktoré znehucujú moje srdce, oslabujú moju vôľu a smrťou hrozia mojej duši. Priď, o Božský Lekáru, a vyhoj ma! Ja Teba viac potrebujem, jako ten malomocný, čo volal na Teba. Lebo ten malomocný mal len telesnú chorobu, ale ja mám duševnú. Dychtím po svojom uzdravení. Ale Ty vieš, Pane, jak slabá je aj táto moja túžba. Roznieš moju lúžbu, roznieš moju žiadosť!

Nuž idem, dobrotvivý Ježišu, idem Tebe v ústrety. Idem s dôverou a veľ-

kou nádejou, že mi pomôžeš. Verím, že z Teba vyjde sila, ktorá dľa miery mojej viery uzdraví ma, dodáš mi posilnenia a občerstvenia. Za oného času sa len obruby Tvojeho rúcha dotkla tá dlho chorá žena a bola uzdravená, jakože by pokorne neočakával ja pomoc, ktorý nie obruby šiat, lež samého Spasiteľa sa dotýkam a s ním sa sjednotím. I telo moje očakáva uzdravenie, ak je Tvoja vôľa. Jestli však je vôľa Tvoja, aby telo ostalo v chorobe, viem, že na miesto uzdravenia vleješ do mojej duše mnoho milostí, aby som bol spokojný, šťastlivý v Tvojej svätej láske.

Priď, priď, láskavý a milosrdného Srdca Lekáru!

„Ježišu Synu Dávidov, smiluj sa nado mnou!“

(Raz denne 100 dní odp. Lev XIII. 27. febr. 1886.)

„Srdce Ježišovo vo Sviateosti Oltárnej, smiluj sa nad nami!“

(Každý raz 300 dní odp. Pius X. 26. dec. 1907.)

„Srdce Ježišovo, v Tebe dôverujem!“

(Každý raz 300 dní odp.)

Pane nie som hoden, aby si pristúpil do príbytku srdca môjho, ale len slovom riečni a uzdravená bude duša moja!

PodĎakovanie.

Vítaj, vítaj, Lekáru Božský! Jak veľká láska a milosrdenstvo, že si mi prišiel pomôcť. Dôverujem v Tvoju dobrotu. Veď Sám Seba si pre mňa pripravil za liek v tejto Sviatosti Oltárnej. Pane, Ty ma môžeš uzdraviť, keď chceš, lebo si všemohúci. Uzdrav ma, dobrý môj Lekáru! Nedbám, keď sa mi operácii treba podrobiť. Rež, pál, odťíňaj, Lekáru Láskavý, len aby som Ťa miloval, aby som bol spasený a šťastlivý! S Tvojou milosťou som hotový poddať sa Tvojemu lekárskemu nožu, hotový som prijať i horkú, nepríjemnú medicínu, jestli Ťa tak viac budem milovať. Úplne a celkom odovzdávam sa Tebe, Pane môj, prehliadni ma, preskúmaj moje neduhy, a uzdrav ma dľa Svojeho veľkého milosrdenstva. Ja som často smrteľne chorý pre moje časté poklesky a ná-

ruživosti, ale viem, že Ty nechceš smrť hriešnika, ale aby sa obrátil a žil. (Ezech. 33¹¹). Nuž vyrež zo mňa Pane nebezpečné náruživosti, umierni ich Svojim Božským lekárstvom, aby som nepadol do veľkého hriechu, do smrťnej choroby duše.

S Tvojou milosťou pevne verím, že uzdravený odídem od tohoto sv. prijímania, len aby moja hriešna vôľa zas všetko nepokazila. Pane, smiluj sa nado mnou!

Pokorným a skrúšeným srdcom, Pane, neopovrhujes; i rád máš, keď v pokore a prostote srdca vyznávam svoje slabosti. Ukážem Ti, Pane môj, všetky rany svojej duše, aby si ma vyliečiť ráčil. Ty ich znáš, ale moje pokorné vyznanie rád prijmeš.

Vyznávam a ľutujem, že som tak telesný a svetský, tak neumŕtvený v náruživostiach, tak plný hnutia telesných žiadostí, tak neostražitý v smysloch zovnútorňoch, tak často mnohými márnymi myšlienkami zapletený, tak veľmi náchylný k veciam zovnútorňým, tak nedbanlivý na to, čo je

vnútorného, tak hotový na smiech a rozpustilosti, tak tvrdý na plač a skrúšenie; tak naklonený na neviazanosti a telesné pohodlie, tak lenivý na prísnosli a horlivosť; tak všetečný, počuť veci nové a vidieť pekné veci, tak váhavý, obľúbiť si veci nízke a opovržené; tak žiadostivý mnoho mať, tak skúpy dávať, tak lakomý podržovať; tak nerozvážlivý v reči, tak nezdržanlivý v mlčaní, tak nesriadený v mravoch, tak nezbedný v účinkoch; tak hltavý v požívaní pokrmu, tak hluchý na slovo Božie, tak skorý na odpovčovanie, tak neskorý na prácu; tak pozorný na márne poviestky, tak ospalý na sväté bedlenie, tak chvátavý ku koncu, tak roztržitý v pozornosti, tak nedbanlivý vo vykonávaní dennej modlitby, tak vlažný v službách Božích, tak suchý pri svätom prijímaní, tak náhle roztržitý, tak zriedkakedy úplne sobraný; tak chytrý na hnev popudivý, tak ľahký rozmrziť sa na iných, tak náchylný na posudzovanie, tak prísny na trestanie, tak priveselý v šťastí, tak ochablý v protivenstvách;

tak často a mnoho dobrého pred seba berúci a tak málo skutkom vykonávajúci.

S boľasťou a s veľkou hanbou odkrývam Tebe, Lekáru môj tieto rany duše mojej. Veď som sa z nich už vyznal, ale neprestávam ich oľútúvať aj včul, aby si jako milosrdný samaritán vliat olej milosti Svojej do rán duše mojej. Verím, Pane, že vo svätom prijímaní udeluješ mi užitočný liek, aby som neupadol do hriechov ťažkých. Ale i to verím, že svätý tento liek očisťuje ma od všedných malých hriechov. O vzbud', Pane môj, vo mne spasiteľné myšlienky a city, aby mi tento liek naozaj na úžitok bol, lebo viem, že podľa stupňa pobožnosti skrz sväté prijímanie aj časné pokuty nám skrátiť ráčiš. Dobre vravel tvoj služobník, svätý Ján Zlatoústý, keď už všeliake choroby odstupovali od tých, čo sa okrajku šiat Tvojich dotýkali, akože by nemali sa oddialiť od nás všeliake neduhy, ktorí máme šťastie Krista Pána do svojeho srdca prijať.

S veľkou dôverou idem teda domov,

zas ku svojim prácam a povinnostiam. Ďakujem Ti Lekáru láskavý za Tvoju dobrotu. Za balzam milosti Tvojej sa zvlášťne poďakúvam Tvojemu najsv. Srdcu.

„O láskavé Srdce, v Teba skladám všetku svoju dôveru. Pre krehkosť svoju pravda obávam sa všetkého, od dobroty však Tvojej úfam všetko“.

(Každý raz 300 dní odp. Plus X. 30. mája 1908.)

(Pomodli sa modlitbu pred krížom na strane 16.)

Venovná modlitba.

Lásky najhodnejší Ježišu môj, ja N. N. darujem Tebe srdce svoje, abych Ti podlžnú lásku svoju preukázal. a mnohonásobnú nevernosť svoju napravil. Tebe sa docela obetujem a s milosťou Tvojou pevne si zaumieňujem, že Ťa viac neobrazím.

(Denné 100-dňové odp., keď toto pred obrazom B. Srdca odriekame: mesačne plnomocné odp.).

... Boh náš je oheň spaľujúci“ (Hebr. 12, 29).

Oheň lásky a milosti.

Príprava.

S veľikou potechou čítam, Pane Ježišu, slová Svätého Písma, ktorými nás Duch svätý na dokonalosť povzbudzuje: „Zachovajme si milosť, skrze ktorú slúžme a ľúbme sa Bohu s bážňou a úctivosťou, lebo Boh náš je *oheň spaľujúci*.“ (Hebr. 12^{28, 29}).

Verím, Pane že si Ty oheň lásky a milosti. Veď Sám si povedal: „Prišiel som oheň složiť na zem, a čože chcem nežli, aby sa zapálil.“ (Luk. 12⁴⁹). A Ty Sám si tiež, o ktorom vraví Tvoj predzvestovateľ, sv. Ján Krstiteľ: „Ten vás bude krstiť Duchom svätým a ohňom.“ (Mat. 3¹¹). Pane, sám cílim,

že niekedy som z Tvojeho milosrdenstva plný ohňa a zápalu, niekedy však, a to častejšie, som chladný, studený vo svätých veciach. Tak sa mi to príhodí, ako Tvojim učeníkom emmauským. Napred zronení boli bez každej príjemnej teploty, bez zápalu, plný studeného mrazivého zúfalstva, ale keď si sa Ty sblížil k nim, Ty Pane, oheň lásky a milosti, oni sami vyznali, jak sa im zohrialo srdce: I hovorili medzi sebou: „Či naše srdce nehorelo v nás, keď hovoril na ceste a otváral nám Písmo.“ (Luk. 24³²).

O láska neba a zeme, Pane Ježišu, príď do mojego srdca a zapáľ ho. O hriechy spaľujúci oheň Božský, príď a vypáľ z mojego srdca všetko zlo. Lebo uznávam, že som pred Tvojím obličajom, jako s všelijakým nečinom pomiešaná kovová rúda. Nemôžeš zo mňa urobiť nástroj Svojej slávy, kým nevypáliš vo mne všetku špinu ohavných hriechov a chýb. Priď Pane a očisť moje srdce a moju dušu, jako sa čistí zlato a striebro v ohni. (Malachiáš 3²)

Priď Pane môj, vrúcne Ťa čakám; ostaň len chvíľočku u mňa, a zohreje sa mi duša. Veď ktože stojac u ohňa hojného, necítil by trochu tepla jeho. Ty si, Pane, oheň ustavične horiaci a nikdy nevyhasínajúci. A keď už nemôžem byť všetek nebeský a roznieťený, ako cherubíni a serafíni, pousilujem sa predsa v pobožnosti zotrvať a srdce svoje pripraviť, aby som pokorným prijímaním tejto obživujúcej a otepľujúcej Sviateosti aspoň malý plamienok Božského ohňa si nadobudnul.

Veľmo sa hanbím, keď si pomyslím na svätý príklad mnohých horlivých kresťanov, ktorí s najväčšou pobožnosťou a túžbou k Sviateosti Tvojej, Pane, pristupujú. A ja k oltáru Tvojemu, ku stolu svätého prijímania prichodievam tak vlažne, studene. Zostávam tak suchý a bez pohnutia srdca. Nie som docela roznieťený pred Tebou, Bohom svojím, ani nie som tak mocne pritiahnutý a dojatý, ako boli mnohí ľudia pobožní, ktorí pre nesmiernu túžbu po sv. prijímaní a pre citelnú lásku srdca nemohli sa plaču zdržať.

O naozaj horúca ich viera, bezpečné svedectvo svätej prítomnosti Tvojej! Lebo oni naozaj poznávajú Pána svojeho v lámaní chleba. (Luk. 24³⁵). Ich srdce tak silne v nich horí — a moje srdce ani kus ľadu. Často ďaleko býva odo mňa taká žiadosť a pobožnosť, tak mocná láska a vrúcnosť. Buď mi milostivý, Ježišu dobrotivý, sladký a prívetivý, a popraj chudobnému žobrákovi Svojemu aspoň niekedy máľunko Svojej srdečnej a vrúcnej lásky vo svätom prijímaní pocítiť, aby viera moja sa posilnila, nádej v dobrotu Tvoju pribývala, a láska raz dokonale roz-nietená a nebeskej manny okúsivšia nikdy neuhasla.

Veliké je Tvoje milosrdenstvo i túto prežiadúcnu milosť mi preukázať a keď deň zaľúbenia Tvojeho príde, v duchu vrúcnosti milostive ma navštíviť. Lebo čo i nehorím tak veľkou žiadosťou, jako iní veľmi nábožní ctiteľia Tvoji, predsa z milosti Tvojej túžim prosiac a žiadajúc, abych so všetkými takými horlivými milovníkmi Tvojimi v svätej túžbe spojený

mohol k Tebe, Pane môj, pobožne pristúpiť.

O kiežby si ma celkom roznieťil prítomnosťou Svojou, spálil ohňom Svojím a v Seba premenil, aby som bol s Tebou jeden duch milosťou vnútorného spojenia a rozplynutím horiacej lásky. Nedopusť, aby som odchádzal chladný, a vyschnutý od Teba, ale milosrdne so mnou nalož, jako si častejšie podivne nakladal so svätými Svojimi. Čo by to bolo divného, keby som sa celý od Teba zažal a v sebe strávil, keď že si Ty oheň vždycky horiaci a nikdy nevyhasínajúci; láska, ktorá srdcia očisťuje a rozum osvecuje.

Priď, Pane, priď a zažni srdce moje láskou Srdca Tvojeho.

Moje srdce túži, aby sa spojilo s Tvojím Srdcom v jednom lásky plame.

„Srdce Ježišovo, v Najsvätejšej Svätosti, ktoré horíš láskou k nám, rozpál nám srdcia láskou k Tebe.“

(Každý raz 200 dní odpustkov. Lev. XIII. 6. febr. 1899.)

Podakovanie.

Pokorne sa klaniam Tebe, Pane Ježišu. Velebým Ťa, chválím a milujem z celej sily svojej, celou láskou mojego srdca! Rozmnož vo mne oheň najsvätejšej lásky. Vlož do mojego vyhaslého srdca oheň z Tvojeho, Božským ohňom plápolajúceho Srdca. O túto milosť Ťa úpenlive prosím. Viem, nie som hoden tej milosti, keďže som Ťa obrazil toľko ráz, tak neverne. Viem, Pane, ja by už dávno bol zaslužil nie oheň Tvojej Božskej lásky, lež oheň večného zatratenia v pekle. O Božské Srdce, prepáč, odpusť, zabudni moje viny. Jak sladká nádej a dôvera vstáva mi v srdci. Ejhľa! Tvoja nekonečná Spravodlivosť by ma bola odsúdila do ohňa pekelného, ale milosrdenstvo Tvojeho Srdca ma odsúdilo do ohňa príjemného Tvojej sladkej lásky. O zanor, zanor, Pane, srdce moje do ohňa Tvojej lúbežnej lásky. Preináč toto srdce celkom, nech horí láskou Tvojeho Srdca. Nedopusť, aby tá láska niekedy vyhasla alebo už, keď

mojou vinou zhasínať začne, roznieť ju dľa Svojeho veľikého milosrdenstva.

Jak veľká potecha je to, Pane, keď sa Tvoje plápolajúce Srdce priblíži k mojemu srdcu! O Božské Srdce, moja láska, moje všetko, odlúč srdce moje od všetkého zemskeho silou Svojej lásky, ohnivšej od ohňa, sladšej od slasti. Daj, aby som žil a umrel v láske milujúcej Tvoju lásku, ako si Ty umrel, Pane, v láske milujúcej moju chaľnú lásku. Pane môj, rozžeravže moje srdce, aby nič v ňom neostalo zemskeho a ľudského. O láskavé Srdce Ježišovo, verím, že máš moci rozpáliť dušu chladnejšiu od ľadu. Smi uj sa nado mnou. Pane môj, daj mi tej milosti, aby moje srdce neuspokojilo sa dotiaľ, kým nenajde Teba, Bože môj a všetko moje.

Pane Ježišu, ja Ťa milujem, nie preto, že si mnoho požehnaní sľúbil tým, ktorí Teba milujú, ale preto, že si samá láska. Ja Ťa viac milujem, ako všetké iné veci a tvory. Milujem Ťa nadovšetky milovania hodné stvorenia! Milujem Ťa nado všetku do-

brotu stvorených vecí. Milujem Ťa nado všetku krásu celého sveta. Milujem Ťa viac nežli seba samého. Vyznávam pred celým svetom, že Tebe chcem žiť, Tebe chcem umierať. Jestli však pre túto moju lásku bude mojim podielom prenasledovanie, trýznenie, kríže, potupa a hanba, budem šťastlivým s Tvojou milosťou a poviem so svätým Pavlom: Nieto stvorenia, čo by ma mohlo odlúčiť od lásky Pána Ježiša Krista, ktorého milujem a chcem milovať na veky.

Preto sa ja celkom odovzdávam Tebe, Pane Bože. Čokoľvek mi dávaš okrem Seba, nevážim si za nič, lebo nehľadám Tvojeho daru, ale Teba. Ako by nebola blažená duša moja, čo by aj celý svet mala, ale bez Teba Pane Ježišu — tak Ty Pane Ježišu, nie si spokojný, keby som Ti aj celý svet dal, ale bez svojho srdca.

Pane Ježišu, ja Ti včul darujem svoje srdce. Navždy a na veky. Ľutujem, že som často vzdoroval Tvojej láske. Moje srdce bolo často tak chladné, lež včul ohňom Tvojej lásky

zohriate celkom sa venuje Tebe a Ty ho preinačíš, jako oheň preinačí železo, až sa rozžiarené zaskvie. Nedopusť, aby voľakedy vyhasol oheň mojej lásky.

O najmilejší Spasiteľu, polož moju dušu do rany svätej Svojeho boku, do najsvätejšieho Srdca, čo je ohnískom lásky. Tu nech ostane moja duša na veky v príjemnom ohni lásky, v sladkých citoch lásky, ktorá prevyšuje silu všetkých iných čností, premáha všetky ťažkosti.

Kiežby som len ustavične plameňom lásky svätej horel, ako oltárna svieca, ako oltárna lampa! Aká veľká milosť je to, stráviť sa vo svätom ohni na česť a slávu Božiu, ako Bohu vyvolené duše v kláštore. Keby aj ja tak!

Pane naplň moje srdce ohňom Svojej lásky. Viem, vtedy bude mi všetko ľahké, všetko príjemné, i žalosti sa obrátia v radosť, lebo oheň lásky Tvojej všetko strávi, čo je nie láska. Tak že konečne ostane v srdci plápolajúca, príjemná, Bohu milá láska, láska, láska...! Viem, Pane, veľká je to mi-

losť. O Pane, daj, aby som vrele, horlive miloval!

O Bože, Ty si „oheň spaľujúci“ (Sv. Pavel) Spáľ, znič vo mne všetko, čo sa Ti nepáči. Nechcem strpieť vo svojom srdci nič, čo by sa Tvojej svätej vôle protivilo.

A na konci prosím v spojení so všetkými svätými, aby si zažal celý okršlek zeme ohňom svätej lásky. Obetujem zásluhy Tvojeho najsv. Srdca Bohu Otcu, aby ráčil vyliat na tento neláskavý, sebecký svet oheň svätej lásky, aby sa vyplnila túžba Tvoja, Pane Ježišu: „Prišiel som oheň složiť na zem a čože chcem nežli, aby sa zapálil.“ (Luk. 12, 49).

„Srdce Ježišovo v najsvätejšej Svätosti, ktoré horíš láskou k nám, rozpáľ nám srdcia láskou k Tebe“

(Každý raz 200 dní odp.)

(Pomodli sa modlitbu pred krížom na strane 16.)

„Ja som dobrý pastier a poznám
svoje (ovce)“ (Ján 10, 14.).

Dobrý Pastier.

Príprava.

Pane Ježišu, uznávam s prorokom Dávidom, že sme „my... tvoj ľud a ovce paši tvojej“ (Žalm. 78, 13). Ty si ale náš dobrý Pastier.

O prešľastná chvíľa, keď odznely slová z úst tvojich: „Ja som dobrý pastier a poznám svoje (ovce).“ (Ján 10, 14.) A tak miluješ Svoje ovce, že si za ne život položil, ako si bol predpovedal: „a život svoj položím za svoje ovce.“ (Ján 10, 15.)

V Svojej nekonečnej добрote vyvádzaš Svoje ovce (Ján 10, 3) na pašu Svojich sladkých milostí. Jak šťastlivé a spokojné sú ovce Tvoje, keď počúvajú Tvoj hlas. (Ján 10, 3.)

Ale ja som nepočúval Tvoj hlas. Ty si išiel pred nami, pred Svojimi ovcami a dobré Tvoje ovce išly za Tebou (Ján 10⁴) — ale ja som nešiel za Tebou, Pane môj, Pastieru môj, lež odbočil som na zakázané chodníky.

Ja som tvoja ztratená ovečka. Za-

blúdil som do strašných hôr bez cesty. Padol som do priepasti. Každý okamih môže prijsť divá zver, nepriateľ a pokušíteľ a môže ma na veky zničiť.

Tu sa rozpamätám v žalosti veľkej, v priepasti svojich zlých zvykov a pokleskov, jak šťastlivý som bol, keď som pod Tvojím láskavým dozorstvom vychádzal do Tvojeho košiara. Vtedy som mal dosť pastvy dobrej, bol som šťastlivý, spokojný, potešený, blažený.

Včul však musím vyznať s Tvojím svätým prorokom Dávidom: „zablúdil som, jako ztratená ovca“ (Žalm. 108¹⁷⁶), ale hneď pokorne vzdychnem s tým istým prorokom: Dobrý Pastieru „hľadaj slúžobníka svojho (Žalm. 108¹⁷⁶). Počuj môj hlas bôľny, ale plný dôvery v Tvoje milosrdenstvo, ktoré i najslabší hlások úprimnej ovečky počuje.

Cítim, že som hlboko upadnul, vyznal som už Tebe svoju vinu. Ty si mi už odpustil, ale ešte o to Ťa prosím, aby si prišiel a vzal na Svoje ramená Svoju poblúdilú ovečku.

Pozri Pane, jaký som dokaličený,

jaký som zapletený do trnia svojich náruživostí, že sa ledvy môžem hnúť, a nemôžem sa vyslododiť. Dravá zver, diabol, už čihá na mňa, rád by sa už priblížil ku mne, aby ma vzal do svojej moci.

Dobrotivý Pastieru, neopušť ma, smiluj sa nado mnou. Priď a zodvihni ma, zanes ma zas do košiara Svojich hojných milostí. Zaslúžil by som, uznám, aby si ma tuná nechal trápiť a kvíliť, lež Ty si milosrdný, Tvoje láskavé Srdce nedopusť to! O najsvätejšie Srdce, Tvoja láska a moc ma zachráni od úplnej zkazy. Vyslobodíš ma, Pane, puť a závary duše mojej odstrániš, vezmeš ma na ramená, zanesieš ma medzi iné Svoje ovečky a budem sa zas pásť na pastve Tvojich hojných milostí. O dobrotivý, o milostivý, o pre-sladký Ježišu!

Priď, priď a už včul Ti sľubujem, nechcem viac dľa svojej ľubovôle kadetade sa túlať, lež budem sa riadiť dľa Tvojej svätej vôle. Viem, že sa proti tomu budú vzpierať moje neukrotené náruživosti. Ale Tvojou milosťou pre-

môžem všetku svoju nechuf, vzdorovanie, pýchu a nevôľu. A vždy len za Tebou budem chodiť.

Priď, priď, dobrotivý Pastieru. S najväčšou pokorou, s najväčšou pobožnosťou a vrúcnou láskou, so všetkou dychtivosťou a horlivosťou srdca svojho žiadam si Ťa, Pane, prijať. A vo svojej chudobe a biede vzývam všetkých svätých, všetkých anjelov, predovšetkým Maticku Panenku Mariu, aby prišli, aby Ťa chválili, velebili, keď sa smiluješ nad úbohom poblúdilou ovečkou, keď ju vezmeš na ramená, keď ju zanesieš na dobrú pastvu hojných milostí, do košiara veľkého pokoja a požehnania.

Priď, priď, o dobrý Pastieru!

Poďakovanie :

Vitaj, vitaj, Ježišu môj, vitaj, vitaj, Pastieru môj. Jak veliká radosť i potecha, že môžem zas s Tebou byť.

Jak mi bolo clivo, pusto ďaleko od Tvojej opaterý a láskavosti, ktorí som tak hanebne zanechal. V Tvojej prí-

tomnosti sa veľmi šťastlivým cítim. Silno si beriem pred seba, že sa už od Teba nevzdialim, aby som Ťa nezarmútil. Odteraz sa celkom Tebe od dávam, len Tvoj hlas chcem poslúchať.

Vezmi ma na Svoje ramená, lebo bez Tvojej pomoci nič nemôžem. O jak veľiké šťastie je spočívať na Tvojom lone, ďaleko od priepasti záhuby, ďaleko od nebezpečného nepriateľa. A už Ťa len prosím, nepušť od seba nikdy svojou ovečku. Prísne ma potrestaj, keď sa len krok vzdialim od Tvojeho dobrého stáda. Prosim Ťa úpenlive Pane, zavráť ma hneď na začiatku prísnosťou Svojej lásky, aby som zas nezablúdil, nepadol do záhubnej priepasti.

Chráň ma, bráň ma, nechže ostanem Tvojím. Pripútaj ma k Sebe, pridržaj ma pútami Svojej všemožúcej lásky, nepušť ma na zakázané pašienky, kde je mnoho otravného, jedovatého pokrmu.

Pripútaj, priviaž k Sebe všetky moje schopnosti. Nechže moja pamäť len na Teba myslí, nechže môj rozum len

Teba poznáva, nechže moja vôľa len Tebe miluje, nechže môj jazyk len Teba vychvaľuje, moje oči len na Teba hľadajú, moje ruky len Tebe vždy slúžia, moje nohy len za Tebou chodia a moje uši len Tvoj hlas počúvajú, aby som bol jedna z tých vyvolených ovečiek, ktoré si nazpät zaviedol do Svojeho košiara a o ktorých si povedal: „budú počúvať môj hlas.“ (Ján 10¹⁰).

Chváľ a veleb, duša moja, svojeho Božského Pastiera slovami Svätého Ducha:

„Pán je môj Pastier a nebudem mať žiadneho nedostatku.

Na paši zelenej tu mňa posadil, k vodám občerstvujúcim napájať ma.

Dušu moju občerstvuje vodí ma po cestách bezpečných, pre meno svoje!

Lebo bárby som chodil i v tieni smrti, nebál by som sa zlého, lebo tý si so mnou. Prút tvoj a palica tvoja, potešuje ma.

Strojíš pred obličajom mojim stôl, proti tým, ktorí ma sužujú; pomazal si olejom hlavu moju a kalich môj opojujúci, jak znamenitý je.

A milosrdenstvo tvoje nasledovať ma bude po všetky dni života mojeho.

„Aby som prebýval v dome Pánovom za dlhé časy.“ (Žalm 22).

Pane Ježišu ešte raz Ťa pokorne prosím, aby si ma zachoval, nepustil viac na nebezpečné chodníky.

Ale rozpomätám sa včul doma, v Tvojom stáde, Pane, aj na tie mnohé poblúdilé ovečky, ktoré ďaleko od Teba sa potulujú, o ktorých si povedal: „Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tejto ovčiarne; i tie mám priviesť, a budú počúvať hlas môj; a bude jedna ovčiareň a jeden pastier.“ (Ján 10¹⁶).

Za príkladom svätej Cirkvi a s jej modlitbami prosím za té odpadlé ovečky, obetujúc zásluhy Tvojeho najsv. Srdca. Všemohúci, večný Bože, vzhliadni na zásluhy najsv. Srdca Tvojeho a vyslyš môj hlas a modlitbu Cirkvi Svojej!

Modlime sa za kacírov a rozkolníkov, aby Boh a Pán náš ich vyslobodil z ich bludov a do svätej matky Cirkvi katolíckej a apoštolskej ich späť priviesť ráčil.

Všemožúci, večný Bože, ktorý všetkých spasíš a nechceš nikoho zkazu; vzhliadni na duše diabolskou úlisnosťou zavedené, aby sa zriekli kacírскеj neprávosti, aby srdcia blúdiacich sa osvietily a k jednote Tvojej pravdy sa vrátili. Skrze Pána nášeho Amen.

Modlime sa aj za zneverených židov, žeby Boh a Pán náš z ich srdc temnotu odstránil, aby uznali aj oni Ježiša Krista Pána nášho.

Všemožúci, večný Bože, ktorý neodpúdiš od Tvojeho milosrdenstva zneverených židov; vyslyš prosby naše, ktoré Ti dávame za národ ten zaslepený, aby poznal svetlo Tvojej pravdy, ktoré je Kristus, a zo svojich temnôt sa vyslobodil.

Modlime sa aj za pohanov, aby všemožúci Boh z ich srdc vyňal nepravosť, aby zanechajúc svoje modly, obrátili sa k Bohu živému a pravdivému a k jedinému Synovi Jeho, k Ježišovi Kristovi, Bohu a Pánu nášemu.

Všemožúci, večný Bože, ktorý nechceš smrť hriešnika, lež vždycky jeho

život; prijmi našu modlitbu a vyslobod' ich z modlárstva a sjednoť ich so sv. Cirkvou na chválu a slávu mena Svojeho. Skrze Pána nášeho. Amen."

(Pomodlime sa modlitbu pred krížom strana 16.)

Ježiš, Maria, Jozef! vám darujem srdce svoje i dušu svoju.

Ježiš, Maria, Jozef! stojte pri mne v poslednom boji.

Ježiš, Maria, Jozef! s vami nech sa odobiera duša moja v pokoji.

Pokaždé 300 dní odp. Pius VII. 28. apr. 1807.

Ježiš! Maria!

Pokaždé 300 dní odp., keď ústami, alebo len srdcom na pomoc vzývame této najsv. mená. Pius X. 10. okt. 1904.

Matko lásky, bolesti a milosrdenstva, oroduj za nás.

Pokaždé 300 dní odp. Pius X. 14. mája 1908.

Ó Maria, ty si bez hriechu prišla na svet, vypros mi od Boha, aby som bez hriechu s neho odišiel.

Raz denne 100 dní odp. Pius IX. 28. marca 1863.

Panno Maria, matko Božia, oroduj za nás u Ježiša!

Raz denne 50 dní odp. Lev XIII. 29. marca 1894.

„Vy ste mojimi priateľmi....“
(Ján 16, 14.)

Priateľ dobrotivý.

Príprava.

Jak sladké sú, Pane, slová Tvoje z úst Tvojich: „Vy ste mojimi priateľmi, jestli budete činiť, čo ja vám prikazujem. Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí pán, ale nazval som vás priateľmi, lebo oznámil som vám všetko, čo som len počul od svojho Otca“. (Ján 15¹⁴ ¹⁵). Už nechceš s nami nakladať ako so služobníkmi, lež ako so svojimi priateľmi. A len jednu podmienku nám dávaš, aby sme Ťa milovali, aby sme Ti robili po vôli.

Nuž ale to je veľká milosť, ktorú si nemôžem nadobudnúť len zo svojej sily. Kto mi dá, Pane, aby som Teba našiel, otvoril Ti celé srdce svoje a požíval Ťa? Jak veľmi túži duša moja, aby si ku mne prehovoril a ja k Tebe; ako hovorieva milý s milým a priateľ hostieva sa s priateľom. O to prosím, to si žiadam, abych sa všetok s Tebou spojil, srdce svoje odtiahnul odo vše-

tkých stvorených vecí, a skrze sväté prijímanie naučil sa viac v nebeských a večných veciach mať obľúbenie. — Ach, Pane Bože, kedyže budem s Tebou všetok spojený a v Tebe zanořený, kedy zabudnem celkom na seba? Ty vo mne a ja v Tebe — o daj, nech zostaneme takto spolu sjednotení.

Priď o najvernejší, najnežnejší a najláskavejší Priateľu! Nechže spočinie moja duša na Srdci Tvojom, ako Tvoj miláček panenský, sv. Ján, spočinul na hrudi Tvojej. Priď, dobrotivý Priateľu, povedz len slovíčko a poteší sa duša moja.

Keď Teba mám, všetko je dobre a nič nezdá sa ťažkým; keď si však nie so mnou, všetko je ťažké. Keď Ty vnútorne prehovoríš, veľká útecha sa pocífuje; keď však Ty nehovoríš, márna je iná útecha. Jak suchý a tvrdý som bez Teba. Bez Teba, Ježišu môj, svet mi je peklom, s Tebou mi je všetko rajom a šťastou. Keď si Ty so mnou, predrahý Priateľu, nijaký nepriateľ mi nebude môcť uškodiť. Jestli si Ty nie so mnou, všetkého sa bojím.

Keď Teba ztratím, Priateľu láskavý, ku komuže pôjdem, koho si vyhľadám za priateľa? Veľká je pravda, bez priateľa nemôžem žiť a keď nebudeš Ty, Ježišu môj, priateľom mojim, budem náramne smutný a opustený. Bláznive by som robil, keby som dôveroval alebo sa tešil v kom druhom ako v Tebe, Ježišu môj. Zpomiedzi všetkých drahých a milených Ty si, Ježišu, sám miláčkom obzvláštnym.

Jedine Teba som si vyvolil za zvláštného svojeho miláčka, lebo si verný a milý nad všetkých priateľov. Vďaka opúšťam všetko milé; len aby si Ty prišiel do príbytku mojego srdca. A Ty si to i tak žiadaš. O jak budem šťastlivý, keď Ťa v duchu vo sv. prijímam objímam. Viem, že kto sa pridrzuje stvorenia, padne s klesajúcim; kto objíma Ježiša, upevnený bude na veky.

O priateľu verný a dobrotivý, Ježišu môj. Ty ma nikdy neopustiš, ani nedopustiš, aby som konečne zahynul. A čo žiadaš za to odo mňa? Ty

chceš moje srdce mať. Chceš, aby som len Teba miloval a všetkých iných len pre Teba, tak budem i ľuďom milejší i Tebe sa budem vždycky páčiť.

Nuž prijd, Priateľu môj, a navštív ma čím skorej. Pripravím Ti príbytok srdca môjho. Ozdobím ho láskou, aby Ti príjemne a dobre bolo v ňom. Prijd, Priateľu drahý, a dones i Svoje láskavé Srdce. Dones ho, nech sa moje srdce spojí s Tvojim Srdcom vo svätom prijímaní. O keby to moje slabé, neláskavé srdce zo seba vyňaf a na jeho miesto Tvoje Božské Srdce položil mohol — aby som Ťa miloval Božskou láskou Tvojeho Srdca, ako by si aj zaslúžil.

Plesaj, duša moja, už sa blíži chvíľa, keď uvítaš svojeho Miláčka, ktorý ťa tak miloval, že zanechal slasti a slávu neba i zeme, a dal sa za Teba ukrižovať, len aby Ťa vykúpil a potom na veky Božskou láskou miloval.

Ja sa pravdaže Tvojemu lúbežnému priateľstvu často vzpieram. Ba nakladám s Tebou, ako s nepriateľom.

Často Ťa urážam. Ale ľutujem to a dôverujúc v Tvoju dobrotu a v Tvoje milosrdenstvo, pristúpim k Tebe, najsladší Ježišu. Veď Tvoja láska a milosrdenstvo bolo väčšie, nežli moja zlosť. Zvífazel si nado mnou láskou, upútal si ma Svojou vlúdnosťou.

O jak veľkého prijímam Hosťa, jak veľkého uvádzam Priateľa, jak príjemného pripúšťam Spoločníka, jak verného priviňujem Miláčka, ktorý nad všetkých miláčkov a nad všetko želateľné je hoden milovania.

Podakovanie.

O neviditeľný Bože môj, jak láskave a po priateľsky obcuješ s nami. Jak lúbežne nakladáš so Svojimi vyvolenými, ktorým Seba Samého dávaš vo Sviatosti na prijímanie. To až prevyšuje náš pochop. Jak si mi dobrý, jak si mi krásny, jak si mi milý. Nech umlknú pred tvárou Tvojou, miláčku môj, nebo i zem a všetka ich ozdoba. Čo ony krásneho a chválitebného majú to všetko zo štedroty Tvojej pochádza,

a nikdy nedostihnú slávy a krásy Tvojej, Priateľu môj.

O Božský Priateľu, spojže silne a trvale moje srdce s Tvojím najsv. Srdcom, aby ich už nič nemohlo rozlúčiť. Ty si môj život, Ty moje šťastie, Ty moja radosť.

Opravdu Ty si milý môj, vyvolený z tisícov (Pieseň Šalam. 5¹⁰), v ktorom zalúbilo sa duši mojej prebývať po všetky dni života. Naozaj Ty si Boh skrytý (Izaiáš 45¹⁵) a rada tvoja a obcovanie nie je s bezbožnými, ale s pokornými a prostými je shovor Tvoj. O jak lúbežný je Pane duch Tvoj, ktorý tak priateľsky obcuješ s nami. Ktoré stvorenie pod nebom je Ti tak milé, jako duša pobožná, ku ktorej vchádzaš po priateľsky, aby si ju nasýtil telom Svojím.

O milosť nevýslovná, o poníženosť predivná, o láska nesmierna, človeku zvlášte preukázaná. Čímže sa odmením Pánu za túto milosť, za lásku tak výbornú? Nieto nič príjemnejšieho, čo by som Ti darovať mohol, nežli dať Ti celé srdce svoje a s Tebou naj-

vrúcnejšie ho spojiť. Vtedy plesaj budú všetky vnútornosti moje, keď dokonale s Bohom spojená bude duša moja. Vtedy preriekneš ku mne, Pane Ježišu: Keď chceš byť so Mnou, aj ja chcem byť s tebou. A ja Ti odpoviem: Ráč, Priateľu môj milý zostať so mnou, aj rád chcem byť s Tebou. To je žiadosť moja, aby srdce moje s Tebou bolo spojené.

Prečože ja chodím potechu hľadať u druhého a nie u Teba, Pane Ježišu? Keď som zarmútený, keď ma tlačia kríže, idem ku známym ľuďom a tým sa vyžalujem. Pri tom zabúdam na to, že Ty, Priateľu môj jedine máš moc pozdvihnúť a potešiť moje srdce Svojou svätou milosťou.

Darmo sú ľudské slová, darmo ľudské potechy, keď Ty nepustíš Svoju potešujúcu svätú milosť do mojej duše. Ty jedine môžeš a i chceš byť mojim ozajstným Tešiteľom v života ťažkej chvíle. Áno na budúce tak urobím. Keď príjde deň pokušenia, zármutku a nehody, pomyslím si hneď na Teba Priateľu najvernejší. Ty mi rýchlo a istočne

pomôžeš, lebo ma nekonečne miluješ. Ty utvoríš vo mne srdce tiché, pokoj veľký a radosť slávnú.

Od večnosti si tak usporiadal, Bože môj, moje srdce, že darmo hľadá pokoja, nenájde ho iba pri Tvojom Božskom Srdci. Koľko ráz ma mrzutosť, nevôľa, hnev a iné nepríjemné city opanúvajú. Darmo ma teší matka, darmo otec, darmo rodina a dobrí priatelia, darmo sú zábavy sveta. Bôľ mojej duše nemôžu uľaviť. A ty, najmilejší Priateľu, len jedno slovíčko milosti Svojej prehovoríš v duši mojej — už som uveličený a potešený, oči sa mi skvejú od radosti. Všetko sa mi usmieva.

Ale nie pre potechu, nie pre pokoj, pre udelené šťastie milujem Teba, Ježišu; lež milujem Ťa preto, že si Ty taký dobrý, láskavý, vlúdny, krásny, všetkého milovania hodný.

Akože by som mohol odoprieť svoju uprimnú lásku Tebe, ktorý ma ustavičnou láskou sprevádzaš, hľadáš ma, pamätáš na mňa bez prestania.

Nuž dobre, Pane Ježišu, ja som Tvoj a Ty si môj. Budem Ťa milovať, vrele

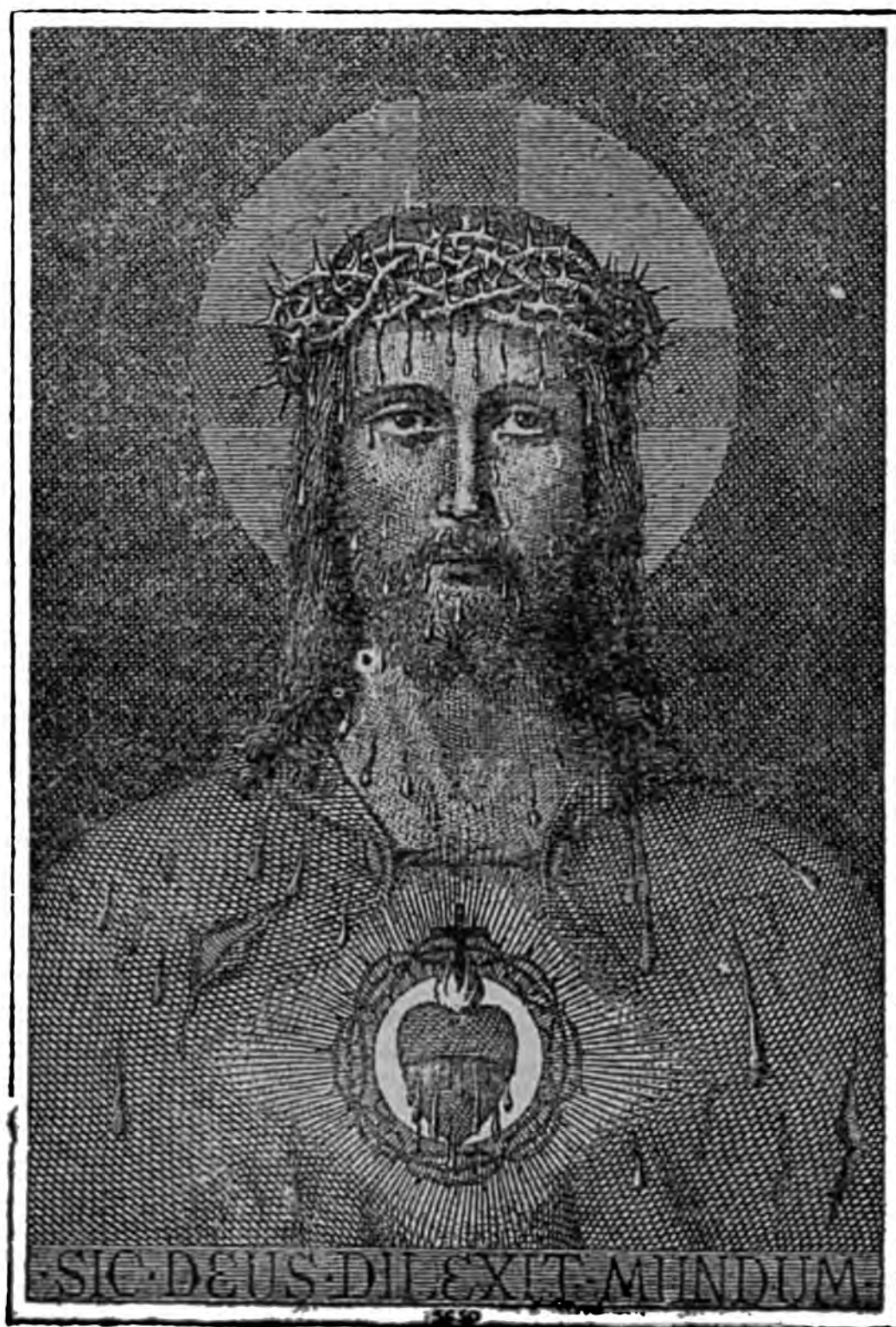
milovať. O jak by som sa tešil, keby som i ja mohol Teba pozvať svojmu stolu, jako Ťa pozvali učeníci Emmausskí a iní svätí, u ktorých si v priateľskej láske stoloval a sväte hodoval. Ale včul nepotrebuješ, Pane môj, pokrmu, ani nocľahu, už si v nebeskej sláve. No, aby sme Ti predsa niečím poslúžiť mohli, dal si napísať vo svätom Písme, že čokoľvek činíme druhému, Tebe činíme. To je pre mňa veľká potecha! Takým spôsobom Ti môžem poslúžiť, keď budem Tvojich milých, mojich spolubližných milovať skutkami lásky a milosrdenstva. Ešte dnes začnem, Priateľu môj, tak sa odmením za Tvoje sladké hody svätého prijímania. Požehnaj moje predsavzatie, daj milosti, aby som v svojom spolubližnom Teba spoznal a horlive miloval.

O Ježišu dobrotivý, daj mi srdce dobrotivé.

O Ježišu milosrdný, daj mi srdce milosrdné.

O Ježišu, daj mi Svoje Srdce, ja Ti tiež dám svoje.

(Pomodli sa modlitbu pred krížom na str. 16.)

„Priateľ hriešnikov“ (Mat. 11, 19.).

Priateľ urazený.

Príprava.

Pane Ježišu, najláskavejší Priateľu, Ty si skrze naše hriechy veľmi urazený, ale predsa ostal si i naďalej pre Svoje milosrdné Srdce „priateľom hriešnikov“ (Mat 11¹⁹).

O najsv. Srdce Ježišovo nevyčerpatelný prameňu dobroty a lásky, jak ma to bolí, keď mi treba uznať, že i ja tak zapomínam na Ťeba, že Ťa tak máličko milujem. Ty naozaj zaslúžiš oddannosť a lásku všetkých srdc, veď si ich Ty nekonečne milovalo, ľúbilo a k sebe pripúťalo. A čo si Spasiteľu za to dostal? Iba nevďak a nedbalosť. Predovšetkým moje srdce zasluhuje Tvoje spravodlivé dohováranie, tvoj hnev a pokutu.

Veru mi treba priznať, Srdce Božské, a veľmi ľutujem, že som tak nedbanlivý bol, že sa moje srdce tak nepekne spravovalo. Jak zabúdalo na lásku Tebe podľžnú! A Prečo? Pre samolásku, pre mizerné chůfkы, pre olravnú rozkoš chvíľovú.

O najsv. Srdce Ježišovo, ak nepoložím nádej svoju v Tvoje milosrdenstvo, čože môžem očakávať od Teba, jako hnev a pokutu. Srdce Ježišovo smiluj sa nado mnou!

Keď sa nesmiluješ nado mnou, nepovážim sa k Tebe priblížiť, lebo som Ťa často rozhneval a zarmútil. Jakože Ťa mám, Pane, voviesť do príbytku srdca svojeho ja, čo som tak často urazil najmilostivejšiu tvár Tvoju. Ale potešuje ma potešujúce slovo Tvoje po vybavenej svätej spovedi. Nechceš smrť hriešnika, ale radšie, aby sa obrátil a živý bol, lebo „hriechy jeho viac nebudem spomínať“, ale všetky budú odpustené. (Ezechiel pror.) A jestli by som bol niečo v spovedi zabudol, sľubujem sa na budúce z toho vyznať. Pane, smiluj sa nado mnou. Bez Tvojeho milosrdenstva nemám smelosti sa pred Tebou ukázať, a Teba do mojego srdca prijať. Ty najlepšie znáš, Pane, že v sebe nič dobrého nemám.

Nedopusť, aby sa ztratily vo mne zásluhy a ovocie Tvojeho umučenia

i Tvojej horkej smrti, ale učiň, aby som v tomto sv. prijímaní úplne sa obrátil. Pravdaže moje hriechy ma činia nehodným, aby som ja Teba povolal do mojego srdca, o Pane, nuž povolajže Ty mňa do Svojeho Srdca a pripútaj ma celkom k Sebe, aby ma už nič neodtrhlo od Teba. Zanor moju ničomnosť a malichernosť v more Svojeho milosrdenstva. Priď a preináč ma, aby som žil len z Teba, v Tebe a za Teba.

Priď, priď, milosrdný Priateľu, Pane Bože, zavládni mojím srdcom! Ono je tvoje. Ono nemôže ani okamih ostať bez Teba.

Ešte raz ľutujem nad svojimi hriechami a zvláštne i to, že tak málo dbám o sväté prijímanie. Uznávam slepotu a zátvrdlivosť mojego srdca. Málo som si vážil Tvoju lásku. Nevšímal som si často dar Tvoj. Nedbale som už navykol na To, ani čoby nebolo prevelebnej Sviatosťi Tvojej. Kľakám pravda pred Tvojím svätostánkom, ale veru moja poklona často nemá ducha, na iné myslím pritom a

len tak zo zvyku robím. Idem často pred Tvojím kostolom, ale nesmyslím si so živou vierou, že tam býva môj Boh, môj Ježiš, môj milosrdný Priateľ.

Aj často prichádzam k Tvojemu oltáru, ale veru často vlažnou túžbou. Mal bych dychtiť po svätom chlebe Tvojom, v ktorom sa zakladá všetka nádej tých, čo spasení byť majú, lebo Ty si, Pane, „posvätenie a vykúpenie naše.“ (I. Kor.)

Pane, smiluj sa nado mnou, prepáč moju chladnosť, neveru a ľahostajnosť. Priď len, už to bude inakšie. Ty Sám mi pomôžeš, usporiadaš čnosti a schopnosti srdca a duše.

Priď, drahý, odo mňa tak často urazený Priateľa a Bože môj. Pobudni u mňa za chvíľočku, aby som Ti mohol povedať, že Ťa zas milujem, že sa zas k Tebe túlim.

Sladké Srdce môjho Ježisa, daj, aby som Ťa vždy viac a viac miloval!“

(Každý raz 300 dní odp.)

Podakovanie.

Pane Ježišu, jak by som rád mal včuľ všetké city, čnosti, všetku úctivosť a poklonu tých svätých, ktorí Ťa vo svätom prijímaní do príbytku svojeho srdca uvádzali. S najväčšou pokorou obetujem Tebe všetku poklonu a pobožnosť neba i zeme, aby som takýmto činom mohol aspoň čiastočne zadosťučiniť za svoju neúctivosť, neďbanlivosť. Ale nie len za moju, ale aj za té urážky, ktoré Ty zo strany hriešnikov tak často trpíš.

Obetujem Ti aj úctu, chválu, poctu, vieru, nádej a lásku najsvätejšej Matky Tvojej, ktorá sa včuľ za mňa nehodného milosrdne primlúva.

Počuj, Pane Bože, modlitbu hriešnika veľikého a buď mi milostivý.

O najsvätejšie Srdce Ježišovo, ejhľa, ja sa pred Tebou pokorne kláňam so srdcom skrúšeným a bolesťou preniknutým, keď vidím, že tak málo milujem Teba a tolikými nepravosťami Ťa urážam. Myslím včuľ na svoje falošnosti a nevernosti. Veru som ne-

hodný Tvojeho milosrdenstva a všetkých milostí, dobrodení Tvojej čistej lásky. Hanba a potupa pre mňa. Ani nenájdem iného slova, jako to: Zhrešil som oproti Tebe — smiluj sa nado mnou. Celkom som nehodný Tvojeho Milosrdenstva. Neodsúď ma, o Božské Srdce, pre Tvoju lásku Ťa prosím, lež ukáž dobrotu Svoju prehojnú tejto úbohej, hriešnej duši, ktorá pred Tebou zničená čaká v priepasti svojej ničoty Tvoje požehnanie.

Božské Srdce, smiluj sa nado mnou, nevydaj ma prísnej spravodlivosti Božskej, ktorá by ma pre moje nedostatky a hriechy prísne mohla pokutovať.

O Bože, nechcem viac hrešiť. Volím všetky kríže celého sveta, jako oddialeným byť od lásky Tvojej. O prečo som Ťa prv nezačal milovať, shovievavý Bože! Prečo som si prv nezamiloval lásku Tvoju!

O najsv. Srdce! Jakože som Ťa len mohol obraziť, veď moje srdce žije len z Tvojej dobroty. Keby si sa na chvíľočku odtiahol odo mňa, hneď by upadol do nešťastia tela i duše. Bez

Teba by som bol nešťastlivejší od všetkých žobrákov a lazarov sveta. Lež Ty, Pane, si vždy Svojou mocou Božskou pri mne stál a vždy si mi dobročinil. A ja som sa urážkou, nevďakou za to odplácal. Hanba a potupa pre mňa — sláva milosrdenstvu Tvojemu, O Bože! Cítim, Pane, že zvíťazila milosrdná láska nado mnou, že si ma sladkými pútami uväznil.

Nie pre moje zásluhy si ma prijal zas do svojeho priateľstva, ale pre Svoju nekonečnú dobroťu, aby som tým lepšie zamiloval Tvoju lásku, a tým väčšmi napredoval vo svätej pokore. Velebím Tvoju milostivosť, vďaky vzdávam za lásku Tvoju.

Nikdy nechcem zapomenúť na lásku Tvoju, ktorá ma už vtedy zavrela do Srdca Tvojeho, keď som ani nebol na svete. Večnou a nekonečnou láskou ma miluješ, o Bože!

Na konci prosím Ťa ešte o to, Pane Bože, aby si aj iným hriešnikom dal takej milosti, jako mne, aby sa i oni obrátili a žili. Veď každá modlitba viery je vyslyšaná, za každú modlitbu,

Pane, rád dávaš mnoho vnútornej sily a milosti, ba i hmotné veci nám mile-rád darúvaš.

Sám si povedal „proste a bude Vám dané“. Tvojimi svätými slovami posilnený obetujem včul' zásluhy Božského Srdca Bohu Otcu, aby poslal milosť Božiu, neviditeľnú silu, do duší hriešnikov, aby sa obrátili a žili. Lebo Pane veľiká je naša zlosť, ale ešte väčšia Tvoja milosť.

„Božské Srdce Ježišovo, obráť hriešnikov, zachráň zomierajúcich, oslobod' duše z očistca.“ (300 dní odp. každý raz).

„Ježišu môj, milosrdenstvo!“ (300 dní každý raz.)

„Sladké Srdce Ježišovo, smiluj sa nad nami a nad našimi bludiacimi bratmi!“ (100 dní každý raz.)

„O najláskavejší Ježišu, milovníku duší. úpenlive Ťa prosím pre smrteľnú úzkosť Tvojho najsvätejšieho Srdca a pre bolesti Tvojej nepoškvrnenej Matky, obmy vo svojej krvi hriešnikov celého sveta, ktorí teraz nachodia sa vo smrteľnej úzkosti a dneská zomrú.“

„Srdce Ježišovo, ktoré trpelo smrtnú úzkosť, smiluj sa nad zomierajúcimi.“

(IX. Pius 12. febr. 1850. 300 dní každý raz.)

(Pomodli sa modlitbu pred krížom na strane 16.)

Vzdychy k b. Srdcu.

O dobrý Ježišu, v Srdci Svojom schovaj ma. — Trňová koruna Srdca Ježišovho, zbodaj ma. — Voda Srdca Ježišovho, umy ma. — Svetlo Srdca Ježišovho, osvieť ma. — Plameň Srdca Ježišovho, zapáľ ma. — Kríž Srdca Ježišovho, posilni ma. — Krv Srdca Ježišovho, opoj ma. — Rana Srdca Ježišovho, prijmi ma. — abych prebýval v tebe na veky vekov. Amen.

Srdce Ježišovo v najsvätejšej Sviatosti, ktoré horíš láskou k nám, rozpáľ nám srdcia láskou k Tebe.

Každý raz 200 dní odp. Lev XIII. 6. febr. 1899.

Pane môj a Bože môj!

1. 7-ročné a 7 40-dňové odp. každý raz, keď pri vyložení alebo pri pozdvihovaní, na prevelebnú Sviatosť pozrúc tento vzdych odriekame.

2. Plnomocné odp. raz týždenne. Podmienka : Prijímanie. Pius X. 18. mája 1907.

Svetlo.

Príprava.

Pane Ježišu, Ty sám si vyslovil slová večnej pravdy: „Ja som svetlo sveta, kto mňa nasleduje, nechodí po

„Ja som svetlo sveta, kto mňa nasleduje
nechodí po tme, lež bude mať svetlo života“
(Ján 8, 12.).

„Položil som Ťa za svetlo národom, aby
si bol na spásu až do konca zeme.“
(Skutk. ap. 13, 47.).

tme, lež bude mať svetlo života.“ (Ján 8¹²). Verím Pane, že si Ty Božské Svetlo. V tebe je život a život Tvoj je svetlo ľuďom. (Ján 1⁴). Ty si „svetlo pravé, ktoré osvecuje každého človeka.“ (Ján 1⁹). O Tebe, Pane Ježišu, svedčí Boh Otec keď riekol: „Položil som Ťa za svetlo národom, aby si bol na spásu až do konca zeme.“ (Skutk. apošt. 13⁴⁷).

A čo som ja, Pane Bože? Pokorne musím vyznať, že som ďaleko od svetla, že som viac tmou, o ktorej písané je „a svetlo, (Ty Pane Ježišu) vo tmách svieti a tmy ho nepochopily.“ (Ján 1⁶). Nechcel som Ťa, Pane, pochopiť, poslúchnuť, nechcel som sa dať osvietiť Tvojou svätou vierou, Tvojím svätým vnuknutím v mojom svedomí, a preto som ostal tmou.

Uznávam Pane, že i na mňa spravodlive padá upomienka Ducha Svätého:

„Nezúčastňujte sa na neúčitočných skutkoch temnosti.“ (Efez. 5¹¹). Často, veľmi často zahášam v sebe svetlo, aby som mohol páchať neprávosti temnosti.

Pane môj, či nepatrím k tým, čo sedia vo tme a v kraji smrtného tieňa? (Mat. 4¹⁶). O prijd', prijd' Svetlo Božské a osvieť, rozptýľ temnoty mojego srdca.

Pane, často chodím vo tme a v pokušeniach. Viem, prečo tak málo osvieťený bývam; lebo neodovzdávam sa Tebe a nejdem za Tebou, ktorý vravíš: „Ja som svetlo sveta; kto mňa nasleduje nechodí po tme, lež bude mať svetlo života.“ (Ján 8¹²).

Svojou vlastnou vôľou som sa odovzdal „moci temnosti“ (Luk. 22⁵³). Mrákavy náruživosti zatiahly jasnú oblohu mojego svedomia.

Preto že som sa spreneveril Tvojej svätej službe, odtiahnul si odo mňa hojné svetlo milosti a stal som sa slepým. Dopadla na mňa mrákota a tma. Obchádzam, makám, a hľadám, kto by ma viedol. (Skutky ap. 13¹¹). Ale nenachodím nikoho, nik ma nemôže viesť na ceste spásy, len Ty jedine, Božské Svetlo! Odpusť moje viny, dotkni sa Svojou hojnou milosťou v tomto svätom prijímaní mojej duše, a navráti sa môj zrak. Uvidím zas cestu

spásy svojej. Priď Pane a otvor moje oči, aby som sa trvale obrátil od temnosti k svetlu, od moci satanovej k Pánu Bohu. (Skutk. ap. 26¹⁸).

Sedím v temnote noci, Pane môj, túžim túžobne po tvojom jasnom dni. A včul' zas sľubujem, že odhodím skutky temnosti a vezmem na seba zbroj svetla. Nebudem chodiť v márných hodovaniach, opilstvách, smilstvách, nestýdatostiach, rozbroji a nenávisti a v iných skutkoch temnosti, lež v tomto svätom prijímaní oblečiem na seba Pána Ježiša Krista. (Rim. 13¹²⁻¹⁴).

Veru by som už bol často zúfal v temnote svojich pokušení, pokleskov, hriechov a zlých zvykov. Ale Svätý Duch nám píše skrze sv. Jána apoštola, že Boh je svetlo a v ňom niet nijakej tmy. Priď teda, Pane Ježišu, Bože môj, a osvieť ma, zažeň temnoty duše mojej, vyslobod' ma z temného žaláru mojich neprávostí.

Pravdaže nie som hodný, aby si sa smiloval nado mnou, lež úfam v Tvoje milosrdenstvo. Ty máš, Pane, milosrdné

Srdce. Mám pevnú nádej, ono sa smiluje nado mnou.

Pravdaže neuvidím, ani nie som hoden vidieť vo svätom videní Tvoje milosrdné Srdce, tak ako Tvoja svätica, sv. Margita Alakok, keď si jej vidomým spôsobom ukázal Svoje Srdce, jasnúce sa jako slnce. Lebo Tvoje Božské Srdce je svetlo, a tmy v ňom nielo nijakej.

Ale čo Tvoja svätica uzrela vidomým spôsobom, vidím ja vierou. Verím Pane, že zasvietiš svetlom Svojeho Božského Srdca i v mojej duši. Prenikne ju Tvoje sv. svetlo, aby som činil skutky svetla, aby sa pomínuly tmy, aby svietilo pravé svetlo.

Predovšetkým prosím Ťa o jednu milosť, Pane. Dones mi svetlo lásky. Oto Ťa prosím, lebo verím slovám Svätého Písma: „Kto povedá, že je na svetle a nenávidí svojho brata, až dosiaľ je vo tme.“

„Kto miluje svojho brata, zostáva na svetle a nieť v ňom pohoršenia.“

„Ale kto nenávidí svojho brata, je vo tme, a chodí po tme a nevie kam

ide, preto že mu tma zaslepila oči.“ (Ján list. I. 2. ⁸⁻¹¹).

O svetlo večné, všetky stvorené svetlá prevyšujúce, bleskni s hora papršlekom, prenikajúcim vnútornosťou srdca môjho! Priď, priď! Očisti, obveseľ, osvieť a obživ ducha mojego so všetkými schopnosťami jeho, aby vytřížením plesajúc privinul sa k Tebe. O ledva čakám tú chvíľu, aby si ma nasýtil prítomnosťou Svojou a bol mi všetkým vo všetkom. Dokiaľ mi to nedaruješ, nebude úplná radosť moja.

Priď, priď! Všetké schopnosti moje túžia po Tebe. Môj rozum čaká Tvoje osvietenie, aby nevedel už o ničom iba o svätých veciach. Moja pamäť čaká Tvoje osvietenie, aby si ľahko pripomenula Teba a Tvoje milé veci. Moja vôľa čaká Tvoje osvietenie, aby nepoblúdila na ceste spásy.

Podakovanie.

Plesaj duša moja, lebo hľa prišlo ti Svetlo Božské! Vitaj, vitaj, vitaj, Pane dobrý. Čože Ti povedať. Jako Ťa slušne

uhostiť, že si prišiel a doniesol si mi svetla. Jak sa teším a radujem, že z temnoty žalára budem vyvedený na svetlo slobody synov Božích. Že po- minula noc a temnoty a vyšlo slnce spravodlivosti. Že zanechám hrobovú temnosť svojich neprávostí, že nastalo milosťou Božou vzkriesenie na život svetla.

Už je v srdci mojom svetlo Božské! Prišiel Pán Ježiš! Teš a raduj sa duša moja. Plesaj srdce moje takými lúčami ožiarené. Raduj sa duša moja slávou svojeho Boha ožiarená. Poteš sa, už si ztratila temnoty hriechu. Pozrite, o vy svätí a anjeli nebeskí, čo učinil so mnou Pán. Božské svetlo naplnilo dušu moju. Vzdávajte Mu za to chválu a slávu, lebo som na to ne- súci, slabý.

Buď chválený na veky, Pane Ježišu, že si tak dobrotvivý a vyviedol si ma z temnoty hriešnej noci. Závoj hrie- chov padol z mojich očí. Zas Ťa mô- žem v láske uzrieť, Tvojej prítomnosti sa radovať.

O daj milosti, aby som svietil na

veky v Tvojej posväcujúcej milosti, na Tvoju česť a slávu.

Posvieť mi, aby som neostal vo tme, v tieni smrti a uprav mi nohy na cestu pokoja. (Spev. Zach.)

Naplň ma poznaním Tvojej svätej vôle vo všetkej múdrosti a duchovnej rozumnosti, aby som žil hodne Tebe a páčil sa Ti vo všetkom, aby som prinášal ovocie v dobrých skutkoch. Posilni ma, osviež ma silou Svojeho svetla v trpezlivosti, vytrvalosti, v radosť. (Kolos. 1¹⁰).

Ako synovia svetla žijú, chcem i ja žiť dľa Tvojeho svätého zákona. Nech sa Tvojou milosťou ukáže na mne ovocie svetla. (Efez. 5⁸).

Nedopusť, milosrdný Pane, aby niekedy zhaslo vo mne svetlo Tvojej milosti. Tým by som sa nehodným stal Tvojej večnej lásky. Tým by som sa vrhol do tmy, kde bude plač a škripanie zubov.

Ostaň vždycky so mnou, svetlo Božské, v každý deň života, v každej chvíli. Osvecuj ma. Ináčej istotne zahyniem, zvädne kvet mojego života.

Bez Tvojeho svetla, Pane, nieto tepla — jako bez slnca nieto teploty.

Bez Tvojeho svetla, Pane nieto vnútorného vzrastu — jako bez slnca všetko zakrnie v prírode.

Bez Tvojeho svetla nemôže sa ísť bezpečne na ceste spásy — jako bez slnca a mesiaca je nebezpečná cesta na zemi.

Bez Tvojeho svetla nieto krásy — jako bez slnca všetko spustnateje.

Bez Tvojeho svetla oči ducha sú slepé — jako sú telesné oči vo tme bez zraku.

Nuž vďaka Ti za to, Pane, že si ma navštívil v temnotách mojej ničoty, že si ma zaviedol vo svätom prijímaní do kraju Božského svetla, aby tým svetlom posilnený, osviežený, osvietený išiel na ceste večnej spásy. Amen.

(Pomodli sa modlitbu pred krížom na str. 16.)

Tebe, o Panenská Matko, ktorá si nikdy nebola ani osobným ani dedičným hriechom poškvernená, odporúčam a sverujem čistotu svojho srdca.

Raz denne 100 dní odp. Pius IX. 26. nov. 1854.

Učiteľ.

Priprava.

Svätá viera ma učí, že si Ty, Pane, učiteľom a ja som učeníkom Tvojim.

Kedysi riekol si svojim učeníkom: „Vy ma voláte učiteľom a Pánom a dobre hovoríte, lebo veď i som“. (Ján 13¹³).

Ba dľa svedectva Svätého Písma utvoril si v Svojom Srdci pre nás svätú školu. A do tejto školy voláš všetky Tebe milé a vyvolené duše. Voláš ich vlúdny, prijemný, láskavým hlasom:

„Učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom a nájdete odpočinok pre svoje duše“. (Mat. 11²¹).

Vo Tvojej škole nájde duša naša pokoj, ktorý svet nemôže dať. Svet tiež učí slovom nesčíselných svojich falošných učiteľov, učí písmom, ale nie svätým, učí tlačou, knižkami, ale plnými lože a nepravdy. Ejhľa! Čím viac rozmáha sa taká veda a kultúra svetská, tým viac rastie nepokoj a nešťastie.

„Vy ma voláte
učiteľom a Pá-
nom a dobre ho-
voríte, lebo veď i som.“
(Ján 13, 13.).

„Učte sa odo mňa,
lebo som tichý a po-
korný Srdcom a naj-
dete odpočinok pre svoje duše“. (Mat. 11, 29).

Jedine v Tvojej škole je, Pane, tá veda, to umenie, ktoré dáva dušiam našim pokoj a šťastie. „Učte sa od mňa — vravíš — a nájdete odpočinok dušiam vašim.“

Pravdaže Tvojim učeníkom nemôže byť ten, kto Teba len počúva a nečiní dľa Tvojeho príkladu skutky sväté; lebo si sám povedal: „Kto sa neodriekne všetkých vecí (hriešnych) nemôže byť mojim učeníkom. (Luk. 14³³).

Vyznávam, Pane, že som patril k tým Tvojim učeníkom, ktorí sú len tvoji poslucháči, ale nie činitelia Tvojich slov.

Niekedy chcem i múdrejším byť, Pane môj, než mi to rozum donáša. Opúšťam cesty svätej prostoty a púšťam sa do hádok nepravej múdrosti. Ale Ty skrývaš sväté pravdy Svoje pred' pyšnou svetskou múdrosťou a zjavuješ ich prostým, a inalučkým, čo majú úprimné srdce.

Túžba moja je, Pane, aby som vstúpil do svätej školy Tvojej dľa príkladu Tvojej svätice, sv. Margity Alakok. Otvor mi túto školu, otvor mi Srdce

Svoje, aby som sa naučil tajomstvá Tvojej svätej lásky, pokory a prostoty svätej.

Blahoslavená prostota, ktorá istým chodníkom prikázaní Božích kráča.

Viem, Pane, mnohí pobožnosť ztratil, keď vyššie veci skúmať chceli. A ty len vieru pokornú požaduješ od nás, nie vysoký stupeň rozumu a učnosti.

Priď, drahý Učiteľu, a pouč moju dušu tajomstvám svätej viery. Priď, a dones nám z darov Ducha Svätého. Priď, a osvieť nám mysle zatemnelé.

U Teba sú, Pane, poklady večných právd, lebo Ty si večná pravda. Šťastný, koho pravda sama sebou učí, nie podobenstvami a slovami pomínutelnými, ale jaká je sama v sebe. Naša hlava a naše srdce často nás klame a málo vidí. „Oči majú, nevidíme.“ (Jer. 5²¹)

Priď, Pane, pobudni u mňa za chvíľku. Pouč ma potom, čo je Božia vôľa pre mňa, ako ju vyplniť. Nehnevaj sa, že som často tak nedbanlivý bol v Tvojej svätej náuke. Priď

len, už Ťa pozornejšie budem slúchať.
Rád budem plniť vôľu Tvojú.

Podakovanie.

Jak veľká milosť, jak veľká radosť,
že Ty pôvodca všetkej pravdy, tichý
a vlúdny Učiteľu a Bože ráčiš sostú-
piť ku mne. Chceš ma zasvätiť do ta-
jomství svätej viery. Chceš môj rozum
poučiť, aby pevne, silne, nepodvratne
veril.

Bez Teba, Pane, nikto veciam dobre
neporozumie, ani nič dobre nerozsúdi.
Mrzieva ma často mnoho čítať a po-
čúvať; v Tebe je všetko, čo chcem a
po čom túžim. Nech mlčia všetci uči-
telia, nech je ticho všetko stvorenie
pred tvárou Tvojou. Keď Ty hovoríš
ku mne, je dosť, úplne dosť.

Sjednoť ma Pane celkom s Tebou,
dušu moju s Tvojou dušou, srdce
moje s Tvojim najsv. Srdcom, lebo
čím viac kto je s Tebou sjednotený a
vnútorne jednoduchý, tým viac a vyš-
ších vecí bez namáhania pochopí, lebo

Ty ho, Učiteľu dobrý, poučuješ a osve-
cuješ.

Nedopusť, Pane, aby k tým ľuďom
patril, ktorí málo pilnosti vynakladajú
na vykorenenie neprávostí a na všte-
penie čností, ale tým viac sa zaobierajú
všelijakými hádkami, márnymi otáz-
kami. Dozaista to je pravá a svätá
Tvoja náuka, Pane môj: nábožne žiť,
a nie len pekne hovoriť.

V dvoch veciach sa chcem polepšiť
Tvojou pomocou: Nechcem toľko času
vynakladať na márnú a nepravú uče-
nosť sveta, ktorý dnes to vyhlasuje za
pravdu, čo predvčerom ešte jako lož
tupil; a naopak: ten istý svet to tupí
jako lož, čo je Tvoje svätá pravda,
stála, neomýlna, večná.

Druhé, o čo sa budem starať je to,
aby som i skutkami zodpovedal Tvojej
svätej náuke. Ináč bude pre mňa súdny
deň prísny, lebo vedel som zákon a
pravdu Tvoju a nezachoval som ju.

O Božský Učiteľu, spravuj, uspo-
riadaj moje myšlienky, city, túžby, žia-
dosti môjho srdca dľa svätej Svojej
múdrosti.

Srdcom tichý a pokorný Ježišu utvor mi srdce Srdcu svojmu podobné.
(Každý raz 300 dní odpustkov.)

Nauč ma tak myslieť, tak hovoriť, tak činiť, aby vo všetkom Duch Svätý vládnuť a panoval.

„Cesty Tvoje ukáž mi, o Pane a chodníky Tvoje vyuč ma.

Spravuj mňa v pravde svojej a vyuč mňa, lebo Ty si Boh, Spasiteľ môj, a na Teba čakám celý deň.

Hriechy mladosti mojej a nevedomosti moje nespomínaj. Podľa milosrdenstva svojho pamätuj na mňa pre dobrotu svoju, Pane.

Sladký a uprimný je Pán, preto zákon dáva blúdiacim na ceste.

Spravovať tichých bude v súdu a krotkých cesty svoje učiť.

Všetky cesty Pánove milosrdenstvo, a pravda tým, ktorí hľadajú jeho a svedectvá jeho.“ (Zo žalmu 24.)

(Pomodli sa modlitbu pred krížom na strane 16.)

O Maria, Panno bolestná a Matko všetkých veriacich, oroduj za nás.

Každý raz 300 dní odp. Plus X. 4. júna 1906.

Veľké prisľúbenie, t. j.

smierujúce sv. prijímanie na deväť prvých piatkov
k úcte B. Srdca za milosť šťastlivej smrti.

„V prehojnom milosrdenstve svojho Srdca sľubujem, že všemožúca moja láska všetkým, ktorí v prvé piatky deväť po sebe nasledujúcich mesiacov prijímať budú, dá milosť kajúcnosti, že nezomrú bez mojej milosti (posväcujúcej), ani bez prijatia svojich sviatostí, a že Srdce moje bude im bezpečným utočiskom v hodine smrti.“

Modlitba na prvý piatok po sv. prijímaní.

Božský Spasiteľu, padajúc k nohám Tvojim obetujem ti dnes v prvý piatok mesiaca, dľa tvojej žiadosti, s najhlbšou poklonou toto svoje sv. prijímanie ako smierenie za moju vlažnosť, nevďačnosť a za všetky urážky, ktorými som ja sám, alebo iní Tvoje najláskavejšie Srdce v tejto prevel. Sviatosti obrazili.

Ďalej obetujem toto sv. prijímanie jak smierenie, odprosenie a náhradu za všetky tie ukrutné krivdy a sväto-

krádeže, ktorými Tvoje Srdce v najsvätejšej Sviatosti oltárnej v tomto najväčšom tajomstve Tvojej lásky od mnohých ľudí znevažované býva.

Príjmi milostive, ó Božský Spasiteľu, túto náhradu od svojho ukoreného a kajúceho dieťaťa, a daj, aby sa Tvoje potešiteľné prisľúbenie na ňom hojne splnilo. Úfam to od nesmierneho milosrdenstva Tvojho a od všemožúcej lásky Tvojej. Áno, nech mi je Tvoje Božské Srdce istým útulkom v hodinu smrti mojej, abych kajúcne dokonal, a sviatosťami posilnený a posväcujúcou milosťou ozdobený k Tebe prišiel a v nebi v blaženej láske a radosť na Tvojom Srdci na veky spočíval. Amen.

S Mariou nepoškvrnene počatou, klaňajme sa, a s vďakovzdávaním cti-me, vzývajme a potešujme najsvätejšie a láskynajhodnejšie Srdce Ježišovo v Prevelebnej Sviatosti.

Každý raz 200 dní odp. Pius X. 19. dec. 1904.

Srdce Ježišovo vo Sviatosti oltárnej, smiluj sa nad nami.

Každý raz 300 dní odp. Pius X. 20. mája 1911.

Litánie o najsv. Srdci Ježišovom.

Pane, smiluj sa nad nami!
 Kriste, smiluj sa nad nami!
 Pane, smiluj sa nad nami!
 Kriste, uslyš nás!
 Kriste, vyslyš nás!
 Otče, s nebies, Bože,
 Synu, Vykupiteľu sveta, Bože,
 Duchu svätý, Bože,
 Svätá Trojico, jeden Bože,
 Srdce Ježišovo, Syna večného
 Otca,
 Srdce Ježišovo, v lône panen-
 skej matky Duchom svätým
 utvorené,
 Srdce Ježišovo, so Slovom
 Božím podstatne sjednotené,
 Srdce Ježišovo, nekonečnej
 velebnosti,
 Srdce Ježišovo, svätý chráme
 Boží,
 Srdce Ježišovo, stánku Naj-
 vyššieho,
 Srdce Ježišovo, dome Boží a
 bráno nebeská,

Smiluj sa nad nami!

Srdce Ježišovo, horiaca pec
 lásky,
 Srdce Ježišovo, schránko spra-
 vodlivosti a ľúbosti,
 Srdce Ježišovo, plné dobroty
 a ľúbosti,
 Srdce Ježišovo, priepasť všet-
 kých čností,
 Srdce Ježišovo, všetkej chvály
 najhodnejšie,
 Srdce Ježišovo, kráľu a stre-
 dište všetkých srdc,
 Srdce Ježišovo, v ktorom sú
 všetky poklady múdrosti a
 vedomosti,
 Srdce Ježišovo, v ktorom pre-
 býva všetka plnosť Božstva,
 Srdce Ježišovo, v ktorom sa
 Otcovi dobre zaľúbilo,
 Srdce Ježišovo, z ktorého pl-
 nosti sme my všetci prijali,
 Srdce Ježišovo, túžbo vrškov
 večných,
 Srdce Ježišovo, trpezlivé a
 mnohého milosrdenstva,
 Srdce Ježišovo, bohaté pre
 všetkých, ktorí ňa vzývajú,

S m i l u j s a n a d n a m i l

Srdce Ježišovo, prameňu ži-
vota a svätosti,

Srdce Ježišovo, ukojenie za
hriechy naše,

Srdce Ježišovo, pohanením na-
sýtené,

Srdce Ježišovo, potrené pre
naše zlosti,

Srdce Ježišovo, až k smrti po-
slušným staté,

Srdce Ježišovo, kopijou pre-
razené,

Srdce Ježišovo, prameňu vše-
likého potešenia,

Srdce Ježišovo, život a vzkrie-
senie naše,

Srdce Ježišovo, pokoj a smie-
renie naše,

Srdce Ježišovo, obeta za
hriechy,

Srdce Ježišovo, spása v tebe
dúfajúcich,

Srdce Ježišovo, nádej v tebe
zomierajúcich,

Srdce Ježišovo, rozkoš všet-
kých Svätých,

S m i l u j s a n a d n a m i !

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, odpusť nám, Pane!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, vyslyš nás, Pane!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sveta, smiluj sa nad nami!

V. Ježišu, tichý a pokorný srdcom,

R. Sprav srdce naše podľa Srdca Svojho!

Modlime sa.

Všemožúci, večný Bože, shliadni na Srdce najmilejšieho Syna Svojho, a na chvály i náhrady, ktoré Ti menom hriešnikov podáva a týmto o milosrdenstvo Ťa žiadajúcim, Ty smierený popraj odpustenie v mene toho istého Syna Svojeho Ježiša Krista, ktorý s Tebou žije a kraľuje v jednote Ducha svätého, Boh po všetky veky vekov. Amen.

(Odpustky 300 dní Lev XIII. 2. apr. 1899.).

Odprosenie na prvú nedeľu v mesiaci.

Božské Srdce Ježišovo! Hľa, pred Tebou pokorne sklonení klačíme, a prinášame Ti všetku poklonu, chválu

a oslavu nepoškvrneného Srdca Marie Panny, všetkých Anjelov a Svätých nebeských i celej svätej Cirkvi, a žiadame, aby Ťa tak všetky tvory večne ctily, chválily a Tebe sa klaňaly. Podobne ďakujeme Ti za všetky dobrodenia prírody, milosti a slávy, ktoré z Teba, nevyvážiteľného prameňa všeho dobrého, bez prestania vyvierajú. V spojení so všetkými Teba milujúcimi tvormi odprosujeme Ťa za všetku neveru a nevďačnosť, všetku studenosť, ľahostajnosť, všetku neúctivosť a urážky, ktorých zvlášť v najsvätejšej Svätosti oltárnej od ľudí zkusuješ. Prijmi milostive túto našu vieru, dôvernú a lásku, a vyslyš milostive naše prosby.

Božské Srdce Ježišovo! smiluj sa nad svojou svätou Cirkvou, nad všetkými duchovnými i svetskými vrchnosťami a nad všetkými svojimi veriacimi!

R. Teba prosíme, vyslyš nás!

Božské Srdce Ježišovo! smiluj sa nad všetkými spoluúdami tohoto braterstva, ktoré je Tvojemu zvelebovaniu zasvätené.

R. Teba prosíme, vyslyš nás!

Božské Srdce Ježišovo! odporúčame Ti svoje obzvlášťne záležitosti.

R. Teba prosíme, vyslyš nás!

Božské Srdce Ježišovo! smiluj sa nad dušami všetkých zomrelých pravoveriacich kresťanov v očistci, zvlášte nad tými, ktoré za živa tomuto bratrstvu prináležaly.

R. Teba prosíme, vyslyš nás!

Modlime sa.

Ó, Božské Srdce Ježišovo! ktoré si sa pre spasenie všetkých ľudí Otcu nebeskému na kríži obetovalo, a obnovuješ každodenne nepočetne ráz túto krvavú obeť nekrvavým spôsobom na našich oltároch: popraj mi lostive, aby táto nekonečná obeta lásky všetkým k dobrému slúžila.

Ochraňuj, voď a spravuj svoju svätú Cirkev a jej viditeľnú hlavu. Sjednoť s rímskym Otcom, pápežom, biskupov, s biskupmi kňazov, s kňazmi všetkých veriacich, aby sme všetci jedno stávanie tvorili, vystavené na základe

Apoštolov, na skale Petra a na uholnom kameni, ktorý je Ježiš Kristus! Bludné ale učenie, rozkolníctvo, pohoršenie, prenasledovanie a ľahostajnosť odvráť, vzdiať od svojej svätej Cirkve.

Ochraňuj panovníkov, vrchnosti a predstavených, aby svojou múdrosťou a pomocou všetkých sebe sverených poddaných v pokoji, svornosti a láske, v opravdivej bohabojnosti k večnému spaseniu a k časnému dobrobytu viesť mohli.

Udeľ všetkým rodičom svojej milosti, aby svoje deti k tvojej cti a ich spaseniu vychovávali a jakožto dievky Božie a dedičov kráľovstva nebeského v nevinnosti a čnosti pestovali a cvičili.

Daj aj všetkým deťom poslušnosť, úctivosť a lásku k svojim rodičom, aby sa Tvoje Božské otcovské požehnanie hojne na nich splnilo; popraj tiež i v službe postaveným vernosti a svedomitosti v plnení ich povinností, trpezlivé a ponížené srdce, čisté obcovanie a radosť Ducha Svätého.

Zachovaj nevinnosť, posilni kajúcich, obráť hriešnikov, poníž nepriateľov svojeho kráľovstva a prived' ich nazpiatky do svojho ovčínca; rozširuj vždy viac a viac česť a slávu svojho Božského mena, aby všetci ľudia k poznaniu pravdy prišli a spasení boli.

Porúčame a obetujeme Ti konečne celé ľudské pokolenie; — smiluj sa aj nad dušami zomrelých veriacich, obzvlášť nad dušami našich rodičov, bratov, sestier, priateľov, dobrodincov a tých, na ktorých si ešte nikto zvlášť nespomenul. — Popraj milostive, aby sme sa všetci k spatreniu Tvojmu a k sláve večnej spolu s nimi dostali, ktorý žiješ a kraľuješ s Bohom Otcom, v jednote Ducha Svätého, Boh po všetky veky vekov. Amen.

Úmysel modlitebného apoštolstva.

Pane Ježišu, — v spojení s Božským úmyslom Tvojím, — s ktorým Tvoje najsv. Srdce na zemi — Boha chválilo — a i včul' ešte — vo Svätosti oltárnej s nami prebývajúc, — kým svet stáť bude, — po celom okruhu

zemskom ho chváli, — prinášam ti aj ja — v tento deň, — chcúc nasledovať nepoškvrnené srdce — bl. Panny Marie, — všetky myšlienky a úmysly, — všetky city a žiadosti, — všetky slová i skutky svoje. Amen.

Litánie o najsladšom mene Ježišovom.

Pane, smiluj sa nad nami!
 Kriste, smiluj sa nad nami!
 Pane, smiluj sa nad nami!
 Ježišu, uslyš nás!
 Ježišu, vyslyš nás!
 Otče, z nebies Bože,
 Synu, Vykupiteľu sveta Bože,
 Duchu Svätý, Bože,
 Svätá Trojico, jeden Bože,
 Ježišu, Synu Boha živého,
 Ježišu, odblesku slávy Otca,
 Ježišu, kráľu slávy,
 Ježišu, slnce spravodlivosti,
 Ježišu, Synu Marie Panny,
 Ježišu, podivný,
 Ježišu, Bože silný,
 Ježišu, Otče budúcich časov,

Smiluj sa nad nami, Ježišu!

Ježišu, oznamovateľa veľkej rady,
Ježišu, najmocnejší,
Ježišu, najtrpezlivejší,
Ježišu, najposlušnejší,
Ježišu, najtichší a zo srdca poni-
žený,
Ježišu, milovníku čistých duší,
Ježišu, láska naša,
Ježišu, Bože pokoja,
Ježišu, pôvodca života,
Ježišu, vzore čnosti,
Ježišu, horliteľa za dušami,
Ježišu, Bože náš,
Ježišu, útočisko naše,
Ježišu, otče chudobných,
Ježišu, poklade veriacich,
Ježišu, pastieru dobrý,
Ježišu, opravdivé svetlo,
Ježišu, večná múdrosť,
Ježišu, nekonečná dobrota,
Ježišu, cesta, pravda a život,
Ježišu, radosť anjelov,
Ježišu, učiteľa apoštolov,
Ježišu, silo mučeníkov,
Ježišu, svetlo vyznavačov,
Ježišu, ženichu panien,
Ježišu, koruno všetkých svätých,

Smiluj sa nad nami, Ježišu!

Milostivý nám buď! Odpusť nám
Ježišu!

Milostivý nám buď! Uslyš nás, Ježišu!
Od všelikého hriechu,
Od hnevu tvojeho,
Od úkladov diabla,
Od ducha smilnosti,
Od nevšimnutia si tvojich vnuknutí,
Od večnej smrti,
Skrze tajomstvo vtelenia tvojho,
Skrze narodenie tvoje,
Skrze všetko vnútorné i zovnú-
torné trápenie tvoje,
Skrze tvoje smrteľné úzkosti,
Skrze kríž a opustenie tvoje,
Skrze smrť a pochovanie tvoje,
Skrze vzkriesenie tvoje,
Skrze nanebevstúpenie tvoje,
Skrze radosti tvoje,
Skrze tvoju slávu v nebi.

Vyslobod' nás, Ježišu!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy
sveta, odpusť nám o Ježišu!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy
sveta, vyslyš nás o Ježišu!

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy
sveta, smiluj sa nad nami o Ježišu!

Ježišu Kriste, uslyš nás!
Ježišu Kriste, vyslyš nás!
Otčenáš. Zdravas.

Modlime sa.

Pane Ježišu Kristu, ktorý si riekol:
Proste a bude vám dano; hľadajte a
najdete; klopajte a bude vám otvoreno;
prosíme, daj nám žiadajúcim cit bož-
skej lásky svojej, aby sme ňa celým
srdcom ústami i skutkami milovali a
Teba chválili nikdy neprestávali. — Bá-
zeň i lásku svätého mena svojho utvrd
v nás zároveň, Pane, na veky: lebo
nikdy riadenia svojho tých nezbavuješ,
ktorých v stálosti lásky svojej vyučuješ.
Ktorý žiješ a kraluješ na veky vekov.
Amen.

Buď chválené a zvelebované naj-
svätejšie Srdce a predrahá krv Ježi-
šova v prevelebnej Svätosti oltárnej.

Každý raz 300 dní odp. Pius X. 25. aug. 1908.

Ježišu v prevelebnej Svätosti oltá-
nej, smiluj sa nad nami.

Každý raz 300 dní odp. Pius X. 20. mája 1911.

Litánie loretánske.

Pane, smiluj sa nad nami!
 Kríste, smiluj sa nad nami!
 Pane, smiluj sa nad nami!
 Kríste, uslyš nás!
 Kríste, vyslyš nás!
 Otče s nebies, Bože!
 Synu, Vykupiteľu sveta Bože!
 Duchu Svätý, Bože!
 Svätá Trojico, jeden Bože!
 Svätá Maria,
 Svätá Božia Rodičko,
 Svätá Panno panien,
 Matko Kristova,
 Matko Božskej milosti,
 Matko najčistejšia,
 Matko najčistotnejšia,
 Matko nepoškvrnená,
 Matko neporušená,
 Matko premilá,
 Matko predivná,
 Matko dobrej rady,
 Matko Stvoriteľa,
 Matko Spasiteľa,
 Panno najmúdrejšia,
 Panno ctihodná,

Smiluj sa
nad nami!

O r o d u j   z a   n á s !

Panno chvalitebná,
 Panno mocná,
 Panno dobrotivá,
 Panno verná,
 Zrkadlo spravodlivosti,
 Stolicu múdrosti,
 Príčinu našej radosti,
 Nádobu duchovnú,
 Nádobu poctivú,
 Nádobu výbornej pobožnosti,
 Ružo duchovná,
 Vežo Dávidova,
 Vežo zo slonovej kosti,
 Dome zlatý,
 Archo úmluvy,
 Brána nebeská,
 Hviezdo ranná,
 Uzdravenie nemocných,
 Utočisko hriešnikov,
 Potešenie zarmútených,
 Pomocník kresťanov,
 Kráľovno anjelov,
 Kráľovno patriarchov,
 Kráľovno prorokov,
 Kráľovno apoštolov,
 Kráľovno mučeníkov,
 Kráľovno vyznavačov,

O
 r
 o
 d
 n
 i
 z
 a
 n
 á
 s
 i

Kráľovno Panien,	} Oroduj za nás!
Kráľovno všetkých svätých,	
Kráľovno bez poškvrný dedi-	
čného hriechu počatá,	
Kráľovno najsv. ruženca,	
Kráľovná pokoja,	
Baránku Boží. ktorý snímaš hriechy	
sveta, odpusť nám Pane!	
Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy	
sveta, vyslyš nás Pane!	
Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy	
sveta, smiluj sa nad nami!	
Otče náš, Zdravas Maria.	
V. Oroduj za nás, svätá Božia Rodičko.	
R. Aby sme sa stali hodnými — za-	
slúbení Kristových.	

Modlime sa.

Žiadame Ťa, o Bože — popraj nám slúžobníkom svojím, — stáleho zdravia tela i duše, aby sme na slávnú prímluvu — najsvätejšej Marie vždy Panny — od prítomného súženia oslobodení — a večným potešením obveselení boli, — Skrze Krista Pána nášho Amen.

Pod ochranu Tvoju sa utiekame, —

svätá Božia Rodičko, — prosbami našimi nezhrďaj — v potrebách našich, — ale od všetkého nebezpečenstva — vyslobod' nás vždycky — o slávna a požehnaná Panno Maria, — Pani naša, — Prostrednico naša, — Orodovnico naša, — So Synom Svojím nás smier, — Synu Svojmu nás porúčaj, — Synu Svojmu nás obetuj!

V. Oroduj za nás, svätý Jozefe.

R. Aby sme sa stali hodnými — zaslúbení Kristových.

Modlime sa.

Bože, ktorí si nevýmluvnou prozreteľnosťou — blahoslaveného Jozefa — za ženícha najsvätejšej Rodičky Svojej — vyvolil ráčil, — daj, prosíme, — aby sme toho, — ktorého jako ochrancu ctíme na zemi, — za prímluvníka mať zaslúžili v nebesiach. — Ktorý žiješ a kráľuješ — na veky vekov. — Amen.

OBSAH.

	Str.
Predmluva	5
Chlieb života	7
Odpustková modlitba pred krížom	16
Kráľ	17
Lekár	27
Oheň lásky a milosti	38
Dobrý pastier	49
Priateľ dobrotný	59
Priateľ urazený	69
Vzdychy k b. Srdcu	77
Svetlo	78
Učiteľ	87
Modlitba na prvý piatok po sv. prijímaní	94
Litánie o najsv. Srdci Ježišovom	96
Odprosenie na prvú nedeľu v mesiaci	99
Úmysel modlitebného apoštolstva	103
Litánie o najsvätejšom mene Ježiš	104
Litánie loreťánske	108

